Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa

Trước các áp lực đòi chấp nhận 7 điểm của MTGPMN

TT. NIXON ĐÃ BỊ LUNG LẠC RỒI!?

(XEM TIN TRONG SỐ NÀY)

ĐỘC NHẤT NAM

Số thường 10 đ. — Năm thứ tư — số 166 — THỨ BA 13-7-1971 — 6 trang — Chủ-nhiệm: TRẦN-TẤN-QUỐC

Trụ sở: 4, Ng-văn-Thinh — SAIGON — Ngày 21 tháng 5 (Nhuận) Năm Tân Hợi — Điện-thoại: 20.857 — Hộp thơ 504

NHẬN-ĐỊNH

Sau khi ô. Kissinger rời Saigon

VIỆC GÌ XẢY RA TẠI VNCH?

của NAM ĐÌNH

Từ ngày ông Kissinger cố vấn số 1 của Nhà Trắng qua Saigon rồi về, dư luận ở đây nói nhiều về việc Tổng Thống Nixon hạ lịnh rút hết quân Mỹ ở miền Nam VN, càng sớm càng tốt, chấm dứt một cuộc phiêu lưu đầy gió nhất của lịch sử nước Mỹ. Nhưng tại sao Mỹ không công bố thời hạn cho việc rút quân?

Đó cũng là chuyện dễ hiểu. Năm Bính Thìn (1076) nhà Tống bên Tàu sai tướng Quách Quỳ đem quân sang đánh nước ta. Chúng lại liên minh với nước Chiêm Thành và Chân Lạp chia đường sang đánh, thật là cả một lực lượng hùng hậu. Chúng rất tin tưởng thắng lợi sẽ nằm chắc trong tay. Nước Đại Việt số bị chống sau thành bình địa. Nhưng...

Vâng lịnh Lý Thường Kiệt đem quân chặn đánh. Đã khích lệ tướng sĩ hy sinh cứu nước, tướng Lý thường Kiệt làm 4 câu thơ, truyền là của Thần cho: « *Nam quốc sơn hà Nam đế cư...* ». ông Hoàng xuân Hãn dịch là: « *Sông núi nước Nam vua Nam cư, rành rành phận định ở sách trời, cớ sao lũ giặc sang xâm phạm, bảy sẽ tan tành chết vịch tai* ».

Đức hy sinh sẵn cớ, lại được khích lệ nung chí lòng tin tưởng cùng vững mạnh hơn nên quân Đại Việt đánh bại quân Tống không cho mảnh giáp.

Tướng Quách Quỳ chán bước, mộng năm hàng của Tống triều tan vỡ, cuối cùng thừa nhận hai nước bái chiến rồi lập hòa bình. Thế là Quách Quỳ định ngày rút quân về nước. Nhưng sự quân ta theo đánh nên không ban bố lịnh rút quân cho mọi người biết trước. Đang đêm Quách Quỳ cho lịnh rút lui lập tức, không trống không kèn, sợ tướng Đại Việt... vì phạm bảo nước không cả quân Tống rút lui yên ổn.

Nhưng có là chuyện xưa. Mà xưa và nay là do bánh xe lịch sử cứ lăn theo lẽ tiến hóa của đương nhiên: thạnh suy, hưng phế... đã từng ghi chép nhiều trong lịch sử loài người.

Sau thế chiến thứ hai, Đế Quốc Anh suy yếu từ bỏ ngôi bá chủ và bỏ luôn các thuộc địa, chấm dứt thời đại hoàng kim của mình, nhường chỗ cho Mỹ.

Đời Xuân Thu cũng gọi là đời Ngũ Bá, tức 5 ông bá chủ tranh hùng. Có điều là hộ không tranh hùng một lần. Lần đầu tên tới Tề, Tề suy tới Sở, Kế tới là Tấn và Tần. Họ giành nhau ngôi bá chủ mà nên nhân là thống nhất nước nhỏ, nước yếu, bắt thần phục ông bá chủ nầy lại đầu hàng ông bá chủ khác.

Đời nay, Anh suy yếu cam phận tiêu tinh nhất nước đều đứng sau lưng Mỹ, Cộng Pháp thì muốn đóng vai trung đung giữa Nga và Mỹ nhưng vẫn chưa đủ sức để đóng nổi vai tuồng. Rốt cuộc chỉ còn Nga với Mỹ như trước kia chia lại Tân với Tần.

Hai siêu cường Nga Mỹ trên lý thuyết đáng lẽ phải một mất một còn, nhưng trên thực tế thì họ chung sống hòa bình khăng khít với nhau hơn ai hết.

XEM TIẾP TRANG 6

3 LÝ-DO KHIẾN TỔNG THỐNG NIXON DUYỆT LẠI CHÁNH SÁCH V.N.

Ngoài các lý do Chánh trị, Ngoại giao, còn vụ 1 Tỷ 7 đô la dành cho Chương trình Bình định bí mật(?) và vụ 1 Tướng lãnh VN bị cáo « cầm dầu buồn lậu bạch phiến »!

SAN CLEMENTE (AFP).— Đặc phái viên của hãng thông tấn AFP Mark Hutten cho hay sẽ từ vùng thứ ba (13-7) tuần nầy Tổng thống Nixon sẽ hội đàm với cố vấn Kissinger về quyết định về sự phúc đáp của chánh phủ Mỹ đối với chương trình hòa bình bảy điểm của Việt Cộng. Được biết ông Kissinger sẽ đến San Clemente vào chiều thứ hai (12-7) này.

CHIẾN-SỰ

Lần thứ 46 từ đầu năm 1971 PHI CƠ MỸ OANH KÍCH sâu trong lãnh thổ B.V đã phá hủy 7 ổ súng phòng không

1 phản lực cơ rớt ở Long An và 1 trực thăng bị hạ ở Cà mau

SAIGON (12-7) Các chiến đấu phóng phóc cơ Mỹ hôm chiều nhựt đã oanh nhiều cuộc oanh kích một số vị trí lại súng phòng không sâu trong lãnh thổ BV và hủy diệt được 7 ổ súng, những ổ súng trước đó mới phát đã khai hỏa vào máy bay Mỹ.

Phát ngôn viên BTL Mỹ là Thiếu tá Charles Johnson cho biết không một máy bay Mỹ nào trúng đạn địch. Đây là lần thứ 46 có những phản ứng ấn được Mỹ gọi là « phản ứng tự vệ » kể từ đầu năm nay.

Cuộc oanh kích thành công nhứt

Vụ Mỹ nhau nầy diễn ra trong khu vực đồn My Giy cách phía TB độ 8 PQS 126ôa và cách biên thùy BV 3, 2.

Bộ Tư lệnh Mỹ xem đây là cuộc oanh kích thành công nhất của Mỹ kể từ 10-5 khi 5 phi cơ Mỹ hủy diệt 13 ổ súng phòng không của BV cách những mục tiêu hôm chưa nhựt hơn 1ôa.

Thiếu tá Johnson cho hay 2 máy bay Phantom F.4 đã dội bom trong 1 ô vuông 85 ly độ ra đến khiến 1 ổ súng 85 ly đã ra đến khiến 1 ổ súng 57 và 2 ổ 37 ly. Người ta còn thấy 3 súng 57 và 2 ổ 37 ly bị bắn hư. Tất cả súng đều do Nga Sô chế tạo.

Tiếp ông Johnson thì vụ oanh kích xảy ra khi các ổ súng nầy khai hỏa vào các phi máy Phantom đang oanh tạc những đường tiếp liệu trên hệ thống đường mòn Hồ Chí Minh.

Xem tiếp K trang 6

Phe Cộng mềm dẻo...

Một nhân vật thân cận Tổng thống Nixon hôi cuối năm qua đã tuyên bố rằng tiến độ của Hà Nội và chánh phủ CMLT (MTGP) đường như « trở nên mềm dẻo hơn » kể từ đầu tháng tháy, ngày bà Nguyễn Thị Bình đưa ra 7 nghị bảo bình b y điểm « Ba Le.

Cần nhắc lại « ảnh phủ Mỹ đã nói rằng nếu Hà Nội tuyên bố chấp nhận cảnh tình cuối « cùng thương lượng hòa bình » Vì thế hiển nhiên tháng tháng Mỹ Nixon bước lùng phải xét lại lập trường Mỹ mà đại sứ Bruce vẫn cố gắng biện hộ tại hòa hội Ba Lê.

Nhưng những sự thay đổi trong chính sách Mỹ thể thuộc những bằng đức kết tính hình mà cố vấn Kissinger sẽ đề trình lên Tổng thống Nixon sau chuyến đi Saigon và Ba Lê của ông.

Ba lý do khiến Mỹ duyệt lại chánh sách

Lần nói Tổng Thống Nixon sẽ đi đến chỗ tin rằng trong thế mà cần rằng lập trường Mỹ mà ít nhất đến nay những người lại điều ông ta vẫn ủng hộ, đã bị... các biến cố vượt qua (1).

Người ta nghĩ rằng thoạt tiên tổng thống Mỹ đã định chờ cho qua các biến cố trong thống ở VN

Xem tiếp C trang 6

BẦU CỬ TỔNG-THỐNG

Nghị sĩ Lê tấn Bửu tiết lộ: TỪ VIỆC KÝ KIẾN-NGHỊ «thỉnh cầu T. Th. Thiệu hy sinh thêm 1 nhiệm kỳ» đến các Nghị viên ký giấy giới thiệu liên danh ứng cử T. Th. và PTT tại miền Tây...

của TIÊN LỢI

SAIGON (TL) Sau chuyến công du 7 ngày tại các tỉnh miền Tây vừa rồi, Nghị sĩ Lê tấn Bửu cho chúng tôi biết như sau: Xuyên qua tin tức nhận được của tỉnh miền Tây, tôi cảm nhận Tỉnh trưởng đã lập sẵn các bản kiến nghị thỉnh cầu Tổng Thống thiệu « hy sinh thêm một nhiệm kỳ nữa ».

Các vị Tỉnh Trưởng yêu cầu các thân hào nhân sĩ, các vị lãnh đạo tôn giáo, các chủ tịch chánh đ ng, các quốc dân, chân là các vị hội viên Hội đồng tỉnh hy vọng vào các kiến nghị nầy.

Đa số đã ký tên vì bị áp lực tinh thần, chỉ có một thiểu số từ chối. Đặc biệt là các vị lãnh đạo T n giáo như Phật giáo, Cao Đài, Phật Giáo Hòa Hảo không chịu ký.

NS Bửu n i: Các vị hội viên hội đồng tỉnh, sau những buổi thảo luận đã tỏ thái độ sẵn sàng ký tên vào bản kiến nghị.

Xem tiếp S trang 6

GIÁO-DỤC

Bộ thành Hội Giáo giới kêu gọi các giáo chức... CHẤM THI TỨ TÀI I (năm nay) n n khoan hồng vì có lý do chánh đáng nâng đỡ các thí sinh...

SAIGON.— (TV) 12-7 Bản chấp Hành Bộ Thành Hội Giáo Giới h n 11-7 đã khẩn cấp gửi 1 thông cáo đề chỉ thị cho các giáo chức đoàn viên và thân hữu các giáo chức đang nghiệp chấm thi Tứ Tài I tìm mọi biện pháp khoan hồng để nâng đỡ các thí sinh Tứ Tài I năm nay. (Các thí sinh đã bắt đầu thi hôm thứ ư 7-7-71).

Thông cáo cho biết vì chương trình cấp hàng hóa do Bộ Giáo Dục đưa ra năm 1970 đã chậm trễ hơn 1 tháng đối với ngày thi giống của một số lớn các trường trung học. Do đó có thể xảy ra việc học sinh không nắm vững chương trình, Biện pháp khoan hồng kể cả với điểm cho thí sinh Tứ tài I tỷ suất kh ng phải là một đặc ân mà là một sự khoan hồng hợp lý đối với con em học sinh chúng ta.

Thông cáo mang chữ ký của Kỹ sư Trần văn T i, Chủ Tịch Đô Thành H i Giáo Giới

Để tránh nạn tiết lộ đề thi

SAIGON 12.7 (SLB).— Trong cuộc tiếp xúc với báo chí sáng nay nhân buổi lịch thăm và « Lý thuyết thanh niên Việt Nam ngày nay » tại Trung tâm sinh ngữ Thanh niên, số 4 Duy Tân Saigon, kỹ sư Trần văn Tri, Chủ tịch Đô thành H i Giáo giới, giải định tăng với là lối phân phối các đề thi an hiệp sau Bộ Giáo Dục đang áp dụng việc học một số đề thi là một vấn đề khá phức tạp « cùng.

Kỹ sư Trần Văn Tri giải thích rằng với mỗi môn thi, Bộ Giáo Dục đã ấn hành vàng ngàn bản để phân cho thí sinh, thì việc một số bản bị lọt ra ngoài là một chuyện thường. Theo kỹ sư Trần văn Tri, vì số đề thi quá nhiều hình an ấnh kém khả quan, các đề thi đã bị rò rỉ hơn tại một số đơn phương kể sau.

Dịp nầy, kỹ sư Tri đã kêu gọi giới chấm quyền thuộc bộ Giáo Dục cấp cốc nghiêm cẩn 1 phương châm thích hợp trong việc phân phối đề thi cho việc bảo mật các đề thi được thực hiện một cách nghiêm chỉnh hơn.

Xem tiếp H trang 6

TÔN-GIÁO

Giáo hội P.G Hòa Hảo 11 tỉnh ĐỨC HUỲNH PHÚ SỔ được suy tôn Chánh Hội Trưởng Giáo Hội P.G.H.H. 11 tỉnh

Với tư vị Phó Hội Trưởng và một Chánh... Thư ký

SAIGON (TL).— Nghị Sĩ Lê Tấn Bửu cho chúng tôi biết ngày 10-7-71 vừa qua, Giáo Hội Phật Giáo Hòa Hảo 11 tỉnh miền Tây đã tín dụng ấn với ký giả quyền duy Hinh) lãnh đạo đã bầu vong tôn ... Lý Ông Huỳnh hành địa. Đã quá... ở hội đồng suy tôn đ c thầy Huỳnh Phú Sổ ở chức vụ Chánh Hội Trưởng.

Ông là ba Phó Hội trưởng: Ô. Nguyễn duy Hinh, Lê trương Sanh, Văn Phú.

Ông Thư ký: Ô Thành Nam.

Nghị sĩ Bửu nói tiếp: — Việc bầu lại ban trị sự trung ương

Xem tiếp H trang 6

Những áp lực quanh Tổng Thống Nixon

ĐÒI CHẤP NHẬN « 7 ĐIỂM »

Bị tố cáo « cầm dầu buồn lậu bạch phiến ở Việt Nam » Tướng Ngô-Dzu gởi thơ thách Dân biểu Steele trưng bằng cớ..

SAIGON.— Sau khi bị điện Mỹ Robert Steele tố cáo đích danh tướng Ngô Dzu « cầm dầu buồn lậu bạch phiến tại VN » hôm thứ sáu 9-7, tướng Ngô Dzu từ lịnh QK2 ở Cao nguyên bay về Saigon đều ngày tại « Nhà chờ đợi » tại Dinh Độc Lập sẵn được yết kiến Tổng Thống Thiệu như ĐNN đã đăng.

Nhưng sau đó, cố vấn TT Thiệu không tiếp nên nhưng trên thực tế thì bộ chung sống hòa bình khăng khít với nhau hơn ai hết.

đề từ binh Mỹ sớm trở về và Mỹ có cơ hội rút khỏi chiến tranh VN Ô. KISSINGER TỚI BALÉ sáng thứ hai 12-7 và tối lại sẽ về Mỹ và gặp Tổng Thống Nixon

BA LÊ (12-7).— Tiến sĩ Kissinger, cố vấn an ninh quốc gia của TT Nixon đã tới Balé hôi sáng thứ hai để thảo luận về sự tiến bộ tại cuộc hội đàm. Ông đã đến gặp đại sứ Bruce, trưởng đoàn thương thuyết Mỹ ngay sau khi đến để thảo luận về nội 7 điểm đề nghị của TT Bình đưa ra hôm 1-7. Trong đó Mỹ đã cải tiến rạng mặt phần đề nghị nầy nhưng hai cực xét tương chi tiết...

Chiều tối thứ bảy, ông đã tới Ba Lê và Mỹ đã chuẩn bị đón tiếp Tổng Nixon. Chưa có tin gì chắc ông Kissinger sẽ hội đàm với Lê đức Thọ hoặc mọi nhân vật ngoại Cộng Sản khác tại Ba Lê.

Một quyết nghị đòi TT Nixon chấp nhận 7 điểm

HOA THỊNH ĐỐN (12-7)

Nếu chánh phủ Mỹ nói thật về cuộc chiến VN thì tôi nói bộ quân Mỹ sẽ có hy vọng về sớm, trước lễ giáng sinh nay, ngày tổ Walter Mondale tuyên bố như ý ấy ở mỗi nơi.

Chánh phủ Mỹ hiện chịu một áp lực nặng trong nước buộc phải chấp nhận đề nghị của phe cộng sản khi đề nghị nầy xảy ra trong vòng chánh phủ có ý phân là hợp đồng của mình phải chấp nhận

« Đây là một sử liệu rất khúc chiết và quan trọng, bày tỏ rõ ràng những điều sai lầm trong chiến lược leo thang »
J. KENNETH GALBRAITH, Giáo sư Kinh tế học, cựu Đại sứ Mỹ tại Ấn độ

CHÁNH SÁCH LEO THANG Ở V.N

(Số 46)

Chương thứ chín

Ngưng oanh tạc Bắc Việt lần thứ nhì từ ngày 24/12/1965 đến ngày 31 tháng 1-1966

« Nhưng họ muốn để lại sau lưng một nước Việt nam độc lập và chủ được dựng nên qua những cuộc tuyển cử tự do » mà theo họ có nghĩa là một chánh phủ không phải là cộng sản. » (Nữu Ước thời báo 1/1/1966)

Tuy nhiên MTGP, từ một năm nay đã kiểm soát chừng một nửa dân chúng Nam việt và có lẽ ba phần tư đất đai, đã nhấn mạnh trong một trong năm điểm của họ rằng những cuộc thương thuyết phải công nhận họ là « đại diện duy nhứt của nhân dân miền Nam » và phải trao cho họ một tiếng nói quyết định.

Ít ra thì kể từ trung tuần tháng tư năm 1965, Hà nội cũng cả nhân mạnh mấy lần về năm điểm của MTGP, cũng như bốn điểm của Bắc việt như là căn bản cho các cuộc thương thuyết. Không chịu làm như vậy tất nhiên đã buộc Hà nội phải đẹp bỏ ước vọng được công nhận của MTGP, vì là một lập trường không thể chấp nhận được về phương tiện chánh trị.

Nhưa thee quan điểm mỹ, chính mười bốn điểm của Mỹ lại một lần nữa cưu đến « một đề nghị chắc chắn là không thể chấp nhận được.

Ngày 20 tháng giêng, U Thant đã đề cập rõ ràng đến vấn đề MTGP bằng cách đề nghị

CỦA CÁC TÁC GIẢ :
— FRANZ SCHURMANN, Chủ tịch Trung Tâm Nghiên cứu về Trung Hoa
— PETER DALE SCOTT, Viện Anh ngữ
— REGINALD ZELNIK, Viện Sử học

Người dịch : PHẠM VĂN CHƯƠNG

«Rằng mọi thành phần của dân chúng Nam Việt kể cả MTGP của cộng sản đều được tham dự vào hòa đàm.

Vào lúc này những đề nghị cụ thể về điểm vừa nói của Mỹ hay các phe phái liên hệ có thể đốc thúc hòa đàm chống khỏi sự đồng Thant nói thật khó biện minh cho lời từ chối không chịu thương thuyết một khi những đề nghị trên đã được đưa ra. (Nữu Ước thời báo21-I-1966)

Lời xác nhận có thâm quyền nhất rằng giải pháp ngoại giao quan trọng là công nhận MTGP đã phát xuất ngay chính chủ tịch Bắc Việt Ông Hồ chí Minh.

Ngày 28 tháng giêng năm 1966 một ngày trước khi tổng thống Johnson ra lệnh tắt tục oanh tạc Bắc Việt, đài Hà nội cho phát thanh một bức thư mà ông Hồ chí Minh đã gởi vào ngày 24 tháng giêng cho các lãnh tụ những quốc gia trong khối cộng sản.

Trong lá thư này chủ tịch Bắc Việt đã phân tích những sự thiếu sót trong lập trường mười bốn điểm của cộng sản và xem đây là một phản trong Sự lừa bịp hòa bình của Mỹ. »(Vào ngày ấy cũng có bức thư tương tự gởi tổng thống DeGaulle) (Le Monde 1-I-1966)

Chống ta cân nhắc rằng tổng thống Johnson đã viện dẫ thư này như là nguyên cớ để tắt tục oanh tạc...Ông ta cho rằng lá thư trên chỉ chứa đựng «những lời bỏ cáo và bác bỏ»

«Lời bỏ đáp của Hà nội cho tất cả mọi người là lời bài đáp đã được công bố trước đó ba ngày. Họ cứ khăng khăng chủ trương xâm lược Họ sát đòi Nam Việt phải dầu hàng cộng sản. Thành thử đều rõ ràng là họ không rần sàng cũng như không có thiện chí đàm phán. (Nữu Ước thời báo ngày 1 tháng hai năm 1966)

Nhưng bức thư của ông Chủ tịch Bắc Việt chứa đựng một nội dung thiết thực hơn là «tố cáo và bác bỏ» như tổng thống Johnson đã mô tả, Bức thư nói trên đã nói lên những điều sai lầm trong lập trường mười bốn điểm theo quan niệm của Bắc Việt đồng thời cũng nêu rõ những gì cần phải bỏ tức thêm trong lập trường đó.

«Nếu Mỹ thực sự muốn hòa bình Mỹ phải công nhận MTGPMN như là đại diện chân chính và duy nhất của nhân dân miền Nam, Mỹ phải tham dự thương thuyết với mặt trận này.

Phù hợp với nguyện vọng của nhân dân Nam Việt và tinh thần của Hiệp định Genève năm 1954 MTG chiến đấu để thực hiện nền dân chủ, hòa bình và trung lập ở Nam Việt rồi tiến tới việc thống nhất tổ quốc một cách hòa bình.

Nếu Mỹ thực sự tôn trọng quyền tự quyết của nhân dân Nam Việt, Mỹ phải công nhận có việc tiến thành chương trình nhân cần của Mặt trận Giải Phóng miền Nam. » (Nữu Ước thời báo 29-1-1966)

(CÒN TIẾP)

SỬ LIỆU NƯỚC NHÀ

Từ Hội nghị Genève 1954... ...đến Hòa đàm Balê 1968

Tài liệu lịch sử **15 NĂM CHIẾN TRANH V.N.**

(Tiếp theo)

THÁNG 11-1968

Sau khi HoaKỳ ngưng oanh tạc BV

— Lúc 19 giờ phi trường, ấn cứ hải quân và 3 đồn cứ khác tại Đà nẵng bị pháo kích số lượng hơn tiền 122 ly, Đồng thời, thị xã bị đột nhập do 1 toán 70 cộng quân : 15 bị bắt với súng đạn. Lính với nghiệm 24 giờ trên 24 được ban hành kể từ ngày mai.

— Theo nguồn tin Hải Quân Mỹ, nhiều chiến hạm thuộc hạm đội VII đã rời VN sang cản cứ Subic tại Phi-Luật-Tân.

— Thiệt hại trong tuần qua.

Cộng quân : --- 1838 chết — 135 bị bắt, — 93 súng cộng đồng và 537 súng cá nhân bị tịch thu.

HK --- 127 chết

VNCH : --- 85 chết --- 13 mất tích, --- 5 súng cộng đồng và 46 súng cá nhân bị mất.

— Nhà báo chỉ thủ Thủ tướng cải chính tin đồn chánh phủ Trần văn Hương đã con từ chức.

— Bộ văn hóa giáo dục hông cáo : Trụ sở sinh viên tường Duy Tân Saigon bị thu hồi, để Nha thanh niên hoàn tất một cơ sở mới cho thanh niên toàn quốc, từ 1-11-63, các ban đại diện sinh viên đã hoạt động không hợp với quy chế các hồi có đầy đủ tư cách về mặc pháp lý, sự thu hồi cũng nhằm mục đích tránh tái diễn các sự đáng tiếc.

17-11-68 — Quả nửa đêm qua, các quân lý sau khi bị pháo kích : Mang thít (Vĩnh-Long), Trà ôn (Vĩnh-Long), Thong-Thuận (Phong-Dinh), Quế-Sơn (Kiên-Giang), An-Phú (Châu-Đốc) Đầm-Rơi (An-Xuyên).

— Cả quận lỵ Điện-Bàn, Quế-Sơn và Hiếu-Đức (Quảng Nam) bị phác kích tân công. Giao tranh từ đêm và suốt ngày hôm nay. 100 chánh quy BV từ thương một số vũ khí bị tịch thu.

—75 triệu cứ trị HK trên 120 triệu cứ trị, đi bỏ phiếu bầu Tổng thống Phó Tổng thống 34 Thượng Nghị sĩ, 335 dân biểu, 21 Thống đốc Tiểu bang và nhiều công chức địa phương.

6-11-68 — B-52 độ 3 tốp 3 lần xuống cách các vị trí Cộngquân trên địa hạt Tây Ninh, Sa Đéc, Kontum.

— Kịch chiến suốt ngày tới đêm khuya, các Hội an 18 cây số về phía Tây.

— Kết quả hành quân Quyết Chiến 44/39 tại Kiến phong 107 Cộng quân tử thương, 2 bị bắt, 7 súng tịch thu VNCH: 22 tử thương 118 bị thương.

— Cựu Phó Tổng thống Richard Nixon đắc cử Tổng thống Hoa kỳ thứ 37, với 287 phiếu của các Đại biểu cử tri trên 538 phiếu.

— Bộ Ngoại giao HK cải chính tin đồn chánh phủ Mỹ đã biết trước là chánh phủ VNCH không chịu dự cuộc hội đàm Ba Lê.

— CÒN TIẾP —

Dành cho Nhi đồng ĐNN

CHUYỆN CỔ TÍCH

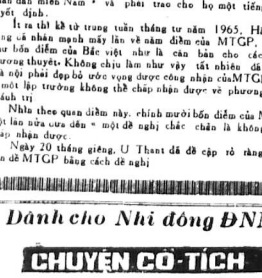

Đi tìm cây thuốc hườn sanh

TIÊN LỢI kể

Ngày xưa, có một gia phụ nọ, sau khi chồng qua đời ở vậy nuôi con.

Bà ấy chỉ có một trai, tên là Hiếu Liêm. Bà thương nên Hiếu Liêm vô cùng, vì nó là một đứa trẻ thông minh ngoan ngoãn xinh đẹp, mà chưa bao giờ người ta thấy

Hiếu Liêm làm đủ mọi công việc trong nhà giúp mẹ mặc dầu nó chỉ lên bảy tuổi. Mẹ nó cũng làm việc để làm xong món đồ dệng đem bán lấy tiền nuôi thân và nuôi con.

Hiếu Liêm quét nhà, lau sàn nhà, nấu món ăn, cuối cùng là thêm việc nấy xong thì Hiếu Liêm lo vá áo của nó, vá giày của mẹ nó, hoặc dòng cái bàn, cái ghế hay món đồ gì mà nó làm được vừa sức

Con nhà của mẹ Hiếu Liêm thì ở cheo leo vắng vẻ một nơi riêng biệt. Ngay trước cửa sổ là một trái núi cao, hoa đến đó chưa ba mươi có một người nào leo lên tới cảnh. Chung quanh nhà, có suối, có những bức tường cao và những vực sâu khó vượt qua

Mẹ con sống với chau sung sướng và thuận thảo

Ngày nọ bà mẹ ngã bịnh, bà không biết một vị thầy thuốc nào để chữa trị ; và lại, bà cũng không có tiền để trả thù lao cho thầy thuốc

Hiếu Liêm không biết làm cách nào để chữa bịnh cho mẹ, khi bà khát thì Hiếu Liêm đem nước đến cho mẹ uống, bởi vì cậu bé cũng không có món gì khác để dưa mẹ. Đêm ngày, Hiếu Liêm ở gần mẹ, ngồi gần chưn giường, cậu chỉ ăn một miếng bánh mì khô cho đỡ đói. Khi mẹ ngủ thì Hiếu Liêm ngồi mẹ và khóc rống

Bịnh mỗi ngày trở nặng, người dân bà đáng thương ấy sắp chết, bà không nói được, không nuốt được món gì; bà cũng không nhìn được ra Hiếu Liêm nữa. Mà cậu bé thì quỳ ở chưn giường mẹ, khóc lóc thảm thiết.

Trong con thất vọng, Hiếu Liêm van vái rằng :

— Hỡi bà tiên Phước Huệ, bà mà đem cứu con, cứu mẹ con với, tội nghiệp mẹ con lắm !

Khi Hiếu Liêm vừa nói xong, thì cửa sổ bật mở ra, một bà ăn mặc thật lịch sự, sang trọng bước vào hỏi Hiếu Liêm bằng giọng dịu dàng rằng

— Phải con kêu tôi ta không, thì ta tới đây, vậy con muốn ta điều chi ?

Hiếu Liêm phục xuống chưn bà tiên và giơ hai tay ra

— Thưa bà, nếu bà là tiên Phước Huệ, thì con xin bà cứu sống mẹ con, mẹ con đang hấp hối, sắp chết, để con một mình tội nghiệp con. Xin bà thương con

Bà tiên nói Hiếu Liêm một cách tự bi rồi bà không nói gì, lẳng lặng đến gần bà mẹ của Hiếu Liêm. Bà tiên cúi xuống gần, xem xét thật kỹ rồi bà thở một lần hơi rồi mẹ người bịnh, và nói :

— Hiếu Liêm con ơi quyền phép của ta không phải để chữa cho mẹ con khỏi bịnh, mà chính là cố sẽ chữa trị cho mẹ con được lành, nếu con có can đảm thực hiện một việc hành trình mà ta sắp chỉ cho con

(Còn nữa)

Dành cho các bạn trẻ

Thơ bài gởi **Minh Trí**

TUỔI HỒNG

Vì tuổi trẻ

Tơ trời của núi

ANH sáng ấy trên đỉnh trời xa thế,
Rọi hào quang sẽ quên quách nỗi Jài !
Mang tia màu sang tế điểm non côi,
Hai sắc thái đan tay một tâm hợp ..
Trên đỉnh nội. nơi cao cái lớp lớp.
Ngân hoan vui... chim gáp tiếng tu hòng.
Hoa nở đón trên tia sáng dâng thăng,
Ánh sáng nổ giữa trời trong xanh biếc.
Non gió vàng như khung trời bài diệt.
Vàng tro mu đang thu thiết hẹn hò,
Chỉ tay một ngọn ánh sáng thơm thảo,
Trong ý nghĩa dồn sẽ gieo SƠN chế !
Non cao thế nhưng vẫn hoài buồn tẻ,
Vì sao đưn trong nết sẽ độc hành,
Bao tạc kín mong non ấy cần sánh,
Mang tia sáng trong lành cho ngọn đế !!!

ĐKA VÕ TUYẾT LINH
(BN. HƯƠNG GIANG SG)
(Qua cho anh Sơn đi chế) !

Kỷ niệm hồng

Một ngày vui

của TRIỆU MINH

Chiều nay trời thật đẹp. Mây xanh thấm và cao. Gió nhẹ làm đùa lòng người. Bé thơ chơi trong vườn vui vẻ tách mẹ cô mải mê nghĩ xem mình sẽ mua món gì tặng Ba, cho ngày sinh nhật sắp tới. Các chị bé, ai cũng chỉ vòng cả rồi. Riêng bé, thông máy đã nghĩ thực tập và mua mấy món truyện mới nên cho cô nhìn chăm bực. Hồng lẽ sao Ba thích ? Cho cô ! Bé lo lắt lo.

Hay mình đem cần dây chuyền chạy ? Chỉ cần giải phóng đi thì Tiệt là bé vào thay quần áo mới đi với Ma là ra rạp mua vui. Nhưng nghĩ thì đế, thực hành mới khó ; Tới tiệm cầm đồ, bé đo dự mà không đem vào. Cô đi qua đi lại, không khác người ta nghĩ là kẻ gian thì khốn. Phần sợ ai quen tự nhiên là... bé mục cuộc đời. Sau đăng cũng xong.

Cầm hai ngàn đồng trong tay, bé hì hùng vô nhà. Sáng hôm sau bé sẽ xả đạo phố Sàigòng. Thế nhưng, bé ít khi đi dầu xa ; mình nhất là đi Saigon, nơi con bé cứ lo bị «mất mình bắt c.». Vì lại cô năm nay bé thế quan sát cũng cẩn-gu xu luyện nội công, thành thử cái gì công là Bé như chú mèo mới vô vòng, thấy mình xa là vô lạc lõng giữa rừng người.

Nhìn thiên hạ ở la mode, cô mình quanh năm vẫn áo trắng G.L đi rầng đã ra trường gần ba năm trời.", sự đứng mình thấy kiểu hành chu... sự trong thành đó. Từ Cityeal đến Tax, bé đi mỏi cả chân vẫn chưa vừa ý mình nhất hợp với sở thích «vì đại» của mình. Thế thì mua cho Ba cravate vậy.

Mà đi cho tới sáng sớm để chuẩn bị sinh nhật Ba. Các chị bé, người lo đọc đẹp nhà cửa, người chưng hoa, người làm bánh cả nhà nhộn nhịp lắm lên. Kể ra, có con gái nhiều cũng vui đấy chứ. Nhất là với nơm chị em nhà Lê — ngũ long công chúa của Mẹ mà !, — thời khiết chết, Nghịch ngợm, phá phách, và nghệ sĩ tính cùng mình. Bu lại, ngoại trừ bé được «ưu đãi» nổ đanh. « Nguyên chị Ái-Hoa » ra ai nấy đều trừ đanh và rất ngỗ trợ.

Trong bé con, nhà rạc có đến gần đoàn tiếp tùng là mới các chị ấy ngo... Kinh nhỉ, chị em bé hao hao gì nghiêm, lại sắp xỉ mỗi cô nên thừa hưởng làm bé với chị thứ Sáu ngươi được Ma truyền ý bắt ăn nghỉ sau cùng — Do đó ...con bé... đó khó... cùng vì được mới đi đón Ma cho nó ... vậy thì bé không đến nhà nào.

Vì « con chú tung không giống lòng ... Ông phải giống cháu » ... hồ lí. Mấy chị giáo lắm bánh nấy, bánh nọ Con bé bỗng phóm đánh bánh cũng « thông liệu » ! Làm chú bọ. Bé đâm nghĩ ra ... vì lúc được chưa bao giờ ăn bánh đánh sửa đi bé, chưa nếm đâu. Thảo nào anh chàng PTM không là lạ với người đẹ, Mỹ Linh công giải.

Vì kiểm cớ ... sinh nhật của Ba chỉ thu tập trong phạm vi gia đình. Vào ngày hôm đó, Ba, vợ con bạn thân của chị em bé là đã Đỗ hòa việc thăm phán hấp dẫn. Lộc Ký nghỉ đọc ra nước ăn ... ra ... cp vua mai. Mọi bạn đình cho Ba Mẹ và các người lớn, một bàn cho phụ vị bé và một bàn dành cho các nhóc ...

— Bây giờ ! mang quà ra đây. Tiếng chị Lộc từ trên lầu hết xuống. Bé vội vàng chạy tuốt lên phòng tính rạnh đánh ngạc nhiên cho Ba vui bé đầu vỹ lắm ?. Trên xám khán bàn trắng, từng giá quà đủ màu với bình gladeuil đã thắm, nổi bật dưới ánh đèn ấm áng. Ba trình trọng nghỉ vào bàn, lần lượt Mẹ Bác Hai, Cậu Sáu và hai ông cậu choai choai.

Năm chỗ cho dùng vậy quanh, kể đã là ... chẳng anh ; bà Tư. Bé được cử ra đợ diễn văn khai mạc buổi tiệc. Bé hồi hộp và xúc cảm cho hơn là vào Oral sớm. Bé vừa nói vừa run vì cảm động. Tung loại vỗ tay vang lên. Ba sử tỏ mở quà trong sự chờ đợi của mọi người. Sau đó, với giọng trầm âm. Ba ngỏ lời cảm ơn tấm lòng hiếu thảo của các con và những lời nhắn nhủ thật cảm động. Ai nấy đều rưng rưng nước mắt.

Những mòn quà được cắt vào, nhưng chỉ đợ thôi ăn đợ ra. Lần nầy chị Lộc xét tài với mẫu Chả Lê phật ngọn và trật đẹp mắt. Hèn chi hồi sáng bé thấy chị ngồi quơ đâm đầu. Chị Tư với mẫu gỏi bao tử bò trong bao ni lông đặt lên đĩa với dây ruban sanh đỏ, xem rất công phụ.

Tiếp theo là chị Quân với gà nấu nấm và gà đút lò. Chị Sáu thì Chu đưm ăn với bánh phồng tôm. Mỗi hấp dẫn nhất là của Mẹ. Đó là cơm Dương Châu với Cu Lao. Phần ra ý miệng được dành cho bé Tám A : Dầu Gia Long có khác. Bánh Flamenke và Suisse fromage là nhất rồi.

Chỉ có bao tại bé là vui quá. Vừa ăn vừa giữa tâm lum. Lại thêm phá phủ điều lắm chọc đo mấy đứa kia. Sau đó, mỗi người thay phiên nhau hát. May công cụ bé thấy bên cây bấp đầu qua nhào qua Vũ bạn bè người Bắc, nên cô cụ bé giả bà bà chuyện đã chọc cô cháu. Hầu là đùng toàn tiếng Bắc ! ... ca bản cười em lắm. Sau mục kể chuyện, chị Lộc đã nghị hợp ca. Tro nào nào nay rồng lên điều cả lắm.

Nói ... trả lại tôi là tuổi trẻ hôm nay... Chuyện Việt Nam ta mấy mươi năm, mấy mươi năm hay số hơn ngàn năm... đến Ta như cuộc đời người đang tiến có bao giờ tàn Xin ... ra trên đầu ... 2 ... 3 mới, cho con hai hàm răng, cho con được cười lắm...

Bữa tiệc đến đó đến gần cửa đêm và chưa đó, lúc mọi người cùng ca tháng sẽ vui mừng... "ngủ ngủ, ngủ ngủ gần chết".

TRIỆU MINH

Hoa tử tường

BÔ TRƯỞNG ẨN

sưu tầm

— Chúng ta sống ở đời khi ng làm được chiếc đũa phá cho tên bé qua lại rồi biểu thì ít ra cũng phải có lần lấy bỉ dưới sợi lỗi cho người đi trong ngõ hẻm tối tăm.

VÔ DANH

— Đã cho con một hòm vàng không bằng một quyển sách.

NGỮ NGÔN THÁI

— Nước con ... biết đọc con đọc sách sao là cùng sách có vàng ngọc.

NGỮ NGÔN THÁI

HOA LAN TRẮNG *sưu tầm*

— Thời gian là nghệ thuật cao quí của người.

— NÀ PHA LUÂN

— Người ta yêu chỉ có một lần, những mối tình kế tiếp toàn là mối tình miên cường.

LA BRUYERE

— Cách giữ lời hứa ... nhất là không bao giờ hứa.

NAPOLEON

— Cái gì biết thì cho là biết cái gì không biết thì nhận là không biết như vậy mới gọi là biết.

LUÂN NGỮ

— Bất kỳ người nào tôi gặp cũng có thể hơn tôi, đáng cho tôi học.

EMERSON

— Đức mỏng mà ngồi cao, trí nhỏ mà lo việc lớn, sức nhỏ mà gánh nặng thì ít khỏi thành công.

KHỔNG TỬ GIA NGỮ

minh trí

— Tôn soạn đã nhận được bài vở của các bạn sau đây :

— Tuấn Anh — Quốc Hùng — Điền Cẩm — B.B. Hoa Huệ — Đồng Tâm — Kiều Trường — Nguyệt Nga — Tô Trần Mi — Hà huy Cương — Anh quốc Xung Xin chỗ mọi thời gian để đọc lại. Thảo

SÂM CAO LY
Một loại SÂM thượng hạng hòa với NHUNG NAI chế cao cấp phẩm Dora Y tối nhất chế thảo

SÂM NHUNG SONG LONG TINH
(Nhân hiệu Cá Bay)
Sâm Nhung SONG LONG TINH là một thứ được phẩm BÔ MAU mới nhất, tối thượng thuốc trị cả chứng ĐAU LƯNG NHỨC XƯƠNG AN NGỦ KHÔNG NGỦ PHÒNG THẤP, PHỤ NỮ SẢN HẬU. Rất hợp cho mọi người. Bạn là vị khắp các nhà thuốc Việt Nam. Đại Dông được sĩ TRAN NGƯƠN nhà thuốc SUNG NGUYÊN 157 Hương Lộ 14 Cây Tre Cholon bán chế. Có bán tại nhà thuốc Bắc Sanh Đường 41 Phan bội Châu. Hor
KN 730 M. 244, 4-5-63

CHÂN Đau nhức vì bệnh Tê-thấp ngâm nước nóng không nhầm... Nên dùng **THẢO NAM SƠN** CÁC CHỨNG ĐAU LƯNG NHỨC MỎI ĐAU GÂN, KHỚP XƯƠNG BHOMC TỆ THẤP UỐNG **THẢO NAM SƠN** MÀU ĐÀM

THUỐC GIA TRUYỀN TRỊ KẾT QUẢ 100/100
BỊNH :
LẬU MÙ KINH NIÊN
Không có Mủ trường, chỉ mồi buổi sáng có một chút mủ đặc khô nguyên
Sang Độc Phong Ngứa
Nổi mụ ngứa, ăn lở phong ngứa, nhiều, nhức lan ra khắp thân
MÓNG GÀ HOA KHÊ
đã giao hợp với người có bịnh mặt ở ngứa mà mình hay đương vật
DÂN BÀ HUỆT TRẮNG — HỘT SOÁI
(ăn không ngon hay chán sử dụng mỗi ngày chỉ mục cũng mau Nam giới thường bị do truyền nhiễm nên ở hàng xóng đều lúc.
CÓ TRỊ CÁC LOẠI PHONG TÌNH HOA LIỄU
Đại tại, nhưng trong ống tiểu, lở cổ mủ, chỉ mục, độ ngứa sưng
Địa Chỉ : 561 Trần hưng Đạo Saigon Cho Chợ ngày 14632
Nơi làm việc : Sáng từ 8g rồi 12g30 Chiều từ 3g rồi 7 giờ
Chiều Chủ Nhựt nghỉ

Thuốc thoa DECAPAN
là loại thuốc thoa dễ tan trong nước không làm dơ quần áo. Thuốc DECAPAN có Dexaméthasone, một dược chất trị viêm chứng mạnh và Chloramphénicol, một trụ-sinh có quang phổ rộng
trị các chứng
PHONG NGỨA
LỞ CHÓC
MỤN NHỌT
Chứng bình bên ngoài da có tính cách viêm chứng hay nhiễm trùng
96 BYT 25-9-70 BÁN TẠI CÁC NHÀ THUỐC TÂY

Các chứng ho, ho khan, ho có đàm
Ho tan tức ngực, ho lâu ngày ăn ngủ không được gầy yếu mệt mỏi ho đêm đêm ho suyễn, sán phổi, ho đây đưa không dứt cần trị với :
Phê Tạng Bửu
LA VẠN LINH
Các chứng bịnh về tim
Đau tim, lạnh tim, hồi hộp, tim đập mạnh xây xẩm chóng mặt mất ngủ, đã mê hồi, hay giật mình hoảng hốt, thần kinh bất an, dùng :
THUỐC BỔ TIM
Tâm Chi Bửu
LA VẠN LINH
Các thứ bịnh kể trên đều có bán tại nhà thuốc Bắc số 537 Đông Khánh Cholon. KN số 609/610 18-12-1963

HO SUYỄN
Các chứng suyễn kinh niên, ho cảm ho đàm, ho khan, ho tan tức ngực, ho nhiều ban đêm, ho lên ngày, ho sán hậu, dùng thuốc hay
QUẢNG AN TIÊN
(Có bán ở các tiệm thuốc Bắc)
K.N. 619 ngày 18-12-63
ĐAU GAN — YẾU GAN
Nhức đầu, mắt ngủ, ăn không ngon, chóng tiêu, hay nổi nóng, như mụn, ở mắt, nóng trong mình, bồn tắt, hay ngứa, dùng thuốc trị bệnh gan
QUẢNG AN HÒA số 1 đặt ra Gan vào 2 để bổ Gan (có bán ở các tiệm thuốc Bắc) số 169 Lê văn Duyệt Sg. K.N. 617 | 16-12-63

Do Vô Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

ĐUỐC NHÀ NAM

PHƯƠNG CHÂM CỦA Đ.N.N
TOÀN VIỆT, BẢO VIỆT
HƯNG VIỆT

NGUYỆN VỌNG NHÂN DÂN

SA ĐÉC

Một số giáo viên tiểu học khiếu nại từ 6 tháng nay chưa được lãnh lương

SaĐec, ngày 22-06, 1971

Kính gửi: Thủ Tướng Chánh Phủ V.N.C.H. Bộ Trưởng Bộ Giáo dục SAIGON.

Chúng tôi một số Giáo Viên Bậc Tiểu Học SaĐec, kính đề đơn này trình lên Thủ Tướng và Bộ Trưởng sự việc sau đây:

Nguyên chúng tôi được tuyển dụng vào khóa 04 Giáo Viên Áp tại Tỷ Tiểu Học SaĐec ngày 28-09 năm 1970. Sau hai tháng tham học tại trường huấn luyện. Chúng tôi được hồi nhiệm tại các trường trong tỉnh Sa Đéc. Nhưng kể ngày biết vị trí do gì mà chúng tôi đi dạy từ ngày 06-12-1970 cho đến nay hết trường của năm khóa 1970-1971 là ngày 30-05-1971. Tính tất cả là sáu tháng mà chúng ý là thi được lãnh số hai trăm bốn bạc ở khóa huấn luyện là 2.650đ.

Cho nên tiền lương đã 6 tháng đã dạy vẫn chưa được lãnh tháng nào. Trong khóa 4 có đông ý là có khoảng 120 người mà phần đông mới thôi việc gần đình nghiệp. Chúng ý đã dạy vì thấy nghề giáo có ích nhiều cho Quốc gia, một phần muốn giúp đỡ thêm cho gia đình nhưng suốt 6 tháng qua gia đình đã phải chạy vay cho chúng ý là may, đến nay vẫn đã nợ.

Mặc dù đã kêu rất nhiều và lương chưa được lãnh chúng ý vẫn làm trên bổn phận giáo dục trẻ em. Mỗi tháng chúng tôi đều có đi Tỷ để hỏi nhưng được Tỷ trả lời là chúng sau rồi tháng sau lên lại học tháng sau nữa đến đi mãi cho đến nay đã qua sáu tháng bất trường mà lương vẫn chưa có.

Vì vậy chúng ý đã đau nay kính mong Thủ Tướng xét lòng cứu tình trường hợp của chúng ý giúp chúng tôi được hưởng tiền lương sau khi đã qua lại chúng ý lại tiếp tục việc hướng dẫn trẻ em để chúng trở thành người hữu dụng cho quốc gia sau này.

Trân trọng kính kính Thủ Tướng và Ông Bộ trưởng chúng tôi đây long thành kính cho chúng ý.

1.—	Nguyễn Thị Sinh	đay trường	THCĐ Tân nhuận Đông
2.—	Huỳnh Thị Kim Hoa	•	Phú Hòa
3.—	Lương Thị Huệ Nhung	•	Tân nhuận Đông
4.—	Nguyễn thị Ngọc Dung	•	Tân Hương
5.—	Nguyễn thị Kim Trân	•	Tân Hương
6.—	Lưu Thị Ngọc Lan	•	SCĐB Hòa Mỹ Đông
7.—	Thái Thị Khéo	•	Hòa Quới.
8.—	Ngô Kim Thu	•	Phú Long
9.—	Trần Thị Thắm	•	Phú Long
10.—	Trần Ngọc Thúy	•	Tân Bình
11.—	Nguyễn Thị Phụ	•	An Phú Hòa
12.—	Trần Thị Bạch Nhạn	•	Hòa Quới
13.—	Huỳnh Ngọc Tiên	•	An Thạnh
14.—	Nguyễn Thị Xét	•	An Khánh
15.—	Trần Thị Bé Năm	•	Bình Thạnh
16.—	Trần Thị Thanh Xuân	•	THCĐ Phong Hòa

XIN LƯU Ý: Để tránh khỏi thất lạc, từ nay những bài nhờ đăng mục NVND xin đề người phụ bì gồm: O. MINH CHIẾU, Tòa soạn ĐNN, (bài NGUYỆN VỌNG NHÂN DÂN).

— Bài đăng NVND của báo ĐNN luôn miễn phí, đồng bào đăng người kết đăng gọi tiền bưc cho bất cứ hình báo biểu « tiền giấy mực ».

— Nhu viết mật mật giấy, trình bày rõ ràng cụ thể, ghi tên họ địa chỉ các thật.— Không đăng bài nặc danh.

Đ.N.N.

TÂI CHÁNH

Trong khi chờ đợi Hạ Viện chung quyết dự luật miễn thuế lương bổng

CHÁNH-PHỦ SẼ TẠM NGƯNG

khâu lưu Thuế Lương Bổng

của Quân nhơn và Công tư chức ?

Nhưng từ đây đến ngày mãn nhiệm kỳ Hạ Viện sẽ triệu tập một phiên họp bất thường được không ?

SAIGON 12-7 (TMN).— Nguồn tin thân cận từ Văn Phòng Hạ Viện hôm qua tiết lộ cho biết Ông Nguyễn bá Lương (Chủ Tịch Hạ Viện) vừa gửi thư Chánh Phủ nói rằng thấy yêu cầu Hành Pháp ban hành mới sắc lệnh tạm thời miễn khấu lưu thuế lương bổng và lợi tức của quân nhân, công tư chức trong khi chờ đợi Hạ Viện chung quyết dự luật miễn thuế cho những thành phần trên do Thượng Viện mới chuyển qua.

Theo nguồn tin trên Chủ tịch Lương ý đã đã quyết định như vậy vì Ông tin rằng từ đây cho đến ngày mãn nhiệm kỳ của Dân biểu khó có thể triệu tập nhóm với khoa vượt bán thường mặc dầu Ông Đệ II Phó Thủ Tư Kỳ ngày qua đã quyết đề nghị Hạ Viện họp bất thường để được tự tập vào tháng 9 và sẽ chung quyết dự luật miễn thuế cho Dân biểu.

Trong khi đó mọi viên chức cao cấp bên Hành Pháp khi bình luận về việc này đều cho rằng lời yêu cầu Ông Chủ Tịch Nguyễn bá Lương bảo Tổng Thống Hành Pháp đề ông khỏi lo lắng trước khi Tổng Thống Thiệu ban hành Sắc lệnh tạm khấu lưu thế lương bổng và lợi tức của quân công chức vì sẽ gây dựng cho Quốc Hội Lập Pháp biểu quyết dự thảo luật miễn thuế do Hành Pháp chuyển qua để gấp vì chỗ đồng ý là mở thêm Quốc Hội Lập Pháp Lưỡng Thống đề phát thảo hết quyết định trên. Do đó hôm qua một khuỉ nghị đã đề cho Hành Pháp sẽ phát đề hoàn đề trình Hành Pháp lúc nay cũng muốn xin mọi biện pháp để cung cấp hai quân nhân.

Quan điểm của Thượng Viện về thuế lương bổng làm Hành Pháp bối rối ?

Mặt khác, một viên chức cao cấp Bộ Tài chính cho biết là Hành Pháp đã bối rối vì hai bổng y kiến đối với quan điểm của Thượng Viện thì hàng quyết dự luật miễn thuế do Hạ viện chuyển sang cho Thượng Viện biểu quyết kể như chưa ấy hết, mà lương bổng do Thượng Viện biểu quyết kể như chưa ấy hết, mà lương bổng do Thượng Viện biểu quyết kể như chưa ấy hết. Thai chung thân khó tại và Lê vân Tân 20 năm khổ sai và 20 tiếp sự. Hai bị can cùng đồng án nữa cũng vì tội ăn trước Tòa Thượng Thẩm Đại Hình. Nhưng vào phút chót, cả 2 bị can Thu không chịu xuất trại để tới Tòa Án Đô Sự, Tòa Thượng Thẩm đã vắng khuyết tịch án xử 2 bị can.

(XEM TRANG 2)
Chánh sách leo thang ở V.N.

Mỗi ngày đọc Đuốc Nha Nam

TOÀ-ÁN

2 can phạm khám Chí hòa giết chết một trật tự viên bị kết án khổ sai

SAIGON,— Tòa thượng thẩm đại hình, vừa xét xử vụ án hai can phạm bị giết chết một giám thị trường bằng vật tự vũ khí vào 1969 mà DNN đã loan tin ngày kia đó.

Nguyễn đó Nai Vụ đã xảy ra như sau:

Lê văn Thái, 24 tuổi và Lê văn Tâm, 27 tuổi đều là can phạm phải nghịch bị án khổ sai lưu đày tại Côn Sơn, không xét trước đây.

Vào năm 1960, vì bệnh hoạn, 2 bị can đã trốn được đưa vô Sàigòn để chữa bệnh.

Trong khoi gian điều trị, tại bệnh viện Chí Hòa, Thái liết được khu đầu vô Nguyễn Phúc Nguyên, Giám Thị Trưởng trao trọng lao C và Đông cùng đã đây chữa bệnh, cùng làm cho y nung nấu thù nhà cũ, và chính mình giam đó. Hai bị can Thái được đề nghị đã thành 1 kế bạo động Phúc được đề nghị đã thành 1 kế bạo động Phúc được đề nghị đã thành 1 kế bạo động Phúc

SINH-HOẠT VĂN-NGHỆ • SINH-HOẠT

Giao cảm giữa khán thính giả với Nghệ-sĩ Tân Cổ Cải Lương, Hát bội, Cải lương, Hoài Nhạc, Vũ, Điện Ảnh — ■ Tin tức xác thực — ▷ Phê bình công tâm và xây dựng — ■ Một bộ Biên tập riêng gồm HUỲNH CÔNG MINH, TIỂU VÂN, HOÀNG SƠN VIỆT, PH. TỪ ANH, TRẦN THẾ VINH, SONG LANG, TH. NGUYỄN VĂN, cô DẠ HƯƠNG, cô THÚY VÂN, dưới sự điều khiển trực tiếp của TRẦN TỪ VÂN và MINH TRÍ, phụ trách.

CỔ-NHẠC

Bà Bùi thị Xuân thọ hình và sự đắc tội của... soạn giả

của TRẦN TỪ VÂN

■ • HÒA CA CỔ NHẠC • do nhạc sư Hai Khứt, thực hiện trong buổi phát thanh đã thứ hai 5-7 có điểm các • Nỡ trường BÙI THỊ XUÂN thọ hình •. (không chú ý tên soạn giả).

Tạm gác phần ca nhạc, chỉ nói về điểm. Cô KIM HƯƠNG đóng vai Bùi thị Xuân trong cảnh bị giam nơi ngục với hai con. Khi bay tin chồng là tướng Tây Sơn Trần quang Diệu bị xử «lịt dao», bà khóc lóc thê thảm (!) Đến khi biết đến phiên bà bị xử bằng «voi dày» thì Bùi thị Xuân cam lòng... khóc kể thê thiết không đời tiếng...

Viết vuông vế một nhân vật lịch sử nước nhà như vậy là phạm lịch sử và thêm mà tính chất đồng liệt của một nữ anh hùng mà tên bà đã được đặt cho một con đường ở thủ đô : Đường Bùi thị Xuân.

Đã có nhiều sách vở viết về bà Bùi thị Xuân lúc cam quân ra trận cùng như khi bị bình tội « voi dày », đúng là một nữ tướng đúng liệt. Mà bậc anh hùng như vậy, làm gì mà khóc than thê thảm, nước mắt ròng ròng như Cô Kim Hương diễn vậy ?

Đây nhẩy, bây nghe giọng ca LA BISSACHÈRE người nữ kịch cuộc hành hình cô vợ quý bà Bùi, đã đi trong cuộc lý ngự của ông lúc bà bị đến ra phép trường như sau :

« Bùi thị Xuân, một không đổi sắc, tiến đến trước mặt vua như chực tức nó. Mấy tên lính bảo bà quỳ xuống, chưng bà vẫn xâm xâm tiến bước. Voi lui lại, bọn lính phải cám dỗ thuốc vào cổ voi. Bây giờ, voi mới quặp lấy Bùi thị Xuân, tung lên trời... Bà chết rồi, bọn lính bèn đông đao cắt lấy tim, gan, thịt ở cánh tay bà mà... ăn sống vì chúng muốn được can trường như bà ».

« Bà BÙI THỊ XUÂN đã để lại cho gương đi ng liệt và đầy tay tay cơ quý hương bà con truyền bá thơ ca tụng tài đức bậc anh thư như sau

« *Xưa nay khăn yếm vượt mày râu*
« *Bùi thị phu nhân đáng bậc đầu* (v...v.)

Đọc bài cái hiệu trên đây, soạn giả viết mà cô điểu Bùi thị Xuân cho bao Hoa-Kỳ thanh bạch như kẻ trên ... cam thay đã hạn vì đắc tội với một bậc nữ anh hùng VN không ? Chúng tôi kêu gọi sự thận trọng của những người muốn viết tuồng và các đoàn nhân tiến bởi nước nhà.

Đồng thời chúng tôi cũng xin lưu ý quý vị kiểm duyệt của các Đài Ph. Thanh và TH nên đọc kỹ các vở tuồng hoặc kịch bản trước khi cho phát thanh hay sân khấu.

LỜI THÊM — Bà Bùi thị Xuân, một nữ tướng tài giỏi, sự của đánh tướng Tây Sơn Trần quang Diệu, người thời Xuân Hòa, xã Bình Phú, quận Bình Khê, tỉnh Bình Định (Trung Phần). Cô sự chồng đã có tài cao mà có đức cương lớn, không bao giờ giữ quân sĩ bên nghịch khi bắt được. Lúc lây ông ta cùng con gái là nàng Bích Xuân bị quân nhà Nguyễn bắt tại ngoài Thăng Chương (Nghệ An) sau Gia Long mấy phen khuyên dụ không đổi ý nên nhà vua ra lệnh hành hình ông lăng, rồi đưa con ba tôi con gái bị đưa ra phạm trường cho voi dày » năm 1802. Cái chết của đàn phi thường của ông ta khiến mọi người c... một đầu với đầu khâm phục.

TI-VI

Bên nam xướng ngôn viên...

V.— Người kiểu nữ xướng ngôn viên chánh thức (hai bà MAI LIÊN, KHÁNH LINH và hai cô OANH OANH, LỆ HOA) Đài TRUYỀN HÌNH VN mà cô một nam xướng ngôn viên xuất hiện hàng ngày, đó là anh TRẦN NAM. Vậy nghệ thuật đọc tin*, nhưn là đọc tính hoàn hiện nay, phải xét bên nữ có là) Mai Liên và bên nam có Ô. Trần Nam, hai phương viên là ai ?

Đài TRUYỀN HÌNH VN không phải chỉ có một nam xướng ngôn viên là anh Trần Nam. Thính đường, không ai nghe thấy một thanh niên khác ngoài anh ra. Bắc đặc tin thì Trần Nam. Đặc tin Nam. Đặc tin xướng ngôn viên NGUYỄN ĐÌNH KHÁNH *người xướng ngôn Tài Mậu Thân*. Gọi như vậy vì hình biết cô TÉ M Trần Tức Đài THÔNG hoạt động ... lại mà cũng biết cô xướng ngôn viên ... lại lại lực gây trên quan chúng ... Nhưng cô ... vì nhân đọc điểu Ng. đình Khánh... xung phong lãnh việc xướng ngôn.

Hành động này được gọi nhận là một thành tích của Ng. Đình Khánh. Đặc biệt Đài tìm lại đã đọc xướng ngôn viên thiếu thạo thì Khánh trở lại phần vụ đúng số thích đáo ... Đọc điểu, Vì là một đọc điểu có tài dực: nhiều người nếu phục. Điểu này, nói Đài THVN, đúng ra, Nguyễn đình Khánh ... lại nhiệm vụ thành thiếu ; Đọc điểu và xướng ngôn viên. Nhưng lúc sau này, anh hoạt động ngoài đọc điểu nhiều hơn xướng ngôn.

Cũng trong buổi vừa qua, Khánh con ... TRẦN CÔNG VIỆT, mà đã được tuyển vào Đài với nhiệm vụ xướng ngôn viên. Việc lại hoạt động nặng nề phải ... đọc ... « b d ... xướng ngôn viên nghiệp ngoài đọc điểu cũng khóa với Khánh tại Đài Loan.

Thế ra, ở đây, nói Nam xướng ngôn viên của Đài THVN hiện nay cũng đã có nhiều thành tích. Nhưng ... đã nghe thấy nói tới tiếng nam ... nữ. Tuy không hung hăng như Văn Thiện, giọng không sao sắc như Ng. đình Khánh, ưu điểm của Trần Nam là phát âm rõ ràng, phân biệt từ nhấn xét phẩy, cái chấm. Riêng đọc hình hiệu, Trần Nam đã ... người e ý thực đối với những vụ mình đọc bằng cách chọn đúng những câu cần linh động hóa cũng như phát mạnh đoạn từ nào đã làm bật ... nghĩa tự tính phần cảm xúc động thời cần tập dần được thính giả nghe.

Nói chung, Trần Nam đã đã khá nhanh của người xướng ngôn nhưng đến nay, anh chưa được chánh thức « nhập ngạch » vì hình như có nhiều điều kiện... vào hàng Ở phương diện nhà Đài bắt buộc xướng ngôn viên phải ... bằng Tú Tài II, rồi ... Trong thì đó, một nam xướng ngôn viên thiếu thạo thiếu của Đài là HỒNG PHÚC (tức cô ... Hồng Phúc) tốt đẹp. Trần vẫn hiểu lại ngang hoạt động tại Đài.

Cũng nói về hiểu, Hồng Phúc là anh rể của Trần Nam. Sau thời gian làm xướng ngôn viên, anh các bình vì đau mắt. Tuy đã chữa lâu, những nhiều đau ... Hồng Phúc không chịu đi anh đến điện, nhưn là tuổi đã thiếu ở phim trường, nên anh phải ngưng phần vụ xướng ngôn. Hồn Hồng Phúc tạm nghỉ chữa bệnh, anh gọi thiếu em là Trần Nam vào tạm thay thế ở phần vụ thay T. Nam có thể nâng nên Đài đã cho anh tiếp tục hoạt động đến ngày.

Nói sao hơn, HỒNG PHÚC tuy kh ng còn xuất hiện trên Đài THVN nhưng chưa chánh thức từ chiếu, trên ... vẫn là xướng ngôn viên thiếu thạo. Con TRẦN NAM xuất hiện đọc tin và đọc hiểu hiện nay ... nhưng chưa phải xướng ngôn viên chánh thức của Đài. Mai thăng Hồng Phúc ... đọc điểu Đài ... nh lượng đã tốt nhưn lại cho em là Trần Nam. Vì L.Ai THVN c. lẽ cần cử vào ... ... qua khả năng của Trần Nam ... ...

SỐ 1 OI : Cả xướng ngôn viên của các chương trình thượng xuyên ên TV.

Chi Phút qua thôi

Sau khi sang xa gặp ... Bảo Liên ... Mai đã lập đoàn « Thái Dương 3 » ... ÚT BẠCH LAN đã chánh thức gia nhập đoàn « Da Ly Hương » và đã có mặt ... trên sân khấu này trong vở tuồng « Gái Mặn Con » của soạn giả Tiêu Khanh, Những đào kép con lại của đoàn cũng phân vai đi các đoàn khác. Riêng hai kép chánh của đoàn UBL là PHƯƠNG QUANG ... PHƯƠNG TÔNG ... đã sang đầu quân cho đoàn « Da Ly Hương ».

Hai anh này đã bắt đầu tập tuồng « Con Gái Hoa Mặc Lan » của soạn giả Viễn Châu và Ngọc Hoàn Lan đã thử bảy 10.7 tới đây tăng với 8 kịp có cha DH... ... ... giả thể đó.

(Giờ chính thành phần TD I đi Trung cô Phương Quang ? và Phương Tông ở TD 3).

★

Trong buổi thu hình vở «Người khách lạ» của Vũ Ân (bao Vũ Đức Duy) có DIỄM KIỀU đã bị KHÁ NẶNG làm cho một nước... vì cô chỉ biết ngồi... hi !

Cũng nên biết chưa lão nào bao Vũ Đức Duy thu hình trực tiếp chiều bằng kỹ thuật và chính ông đã đã chăng những không thước tuồng, lẫn HỒ lại trong kiểu những người đã điển vội anh hùng Vũ đường ano mà « bắt » cho « ... ». Do đó mặc dầu khịch chỉ có mặt chính duy chết nhưng bà « cái » đi lâm lại không biết bao nhiêu lần nên nhiều người đã phải cáu.

Đầu lúc Vũ Đức Duy trong vai người chồng gọi vào MÌNH ƠI ! Diễm Kiều nói vọng ra ... ƠI !

Đạo điện (ra lịnh) ... CẮT !

Hồi ra mới biết « Cắt » vì lẽ chồng gọi thì vợ phải ĐÁ mới phải... pháp.

Khá Nặng lúc đó mới « ... » chen vô :

— Bất vậy ở ... chồng nó có Kêu ... nó nói ... ƠI... KÊU CÔ CHUYỆN CHI VẬY CÁI THÂNG ? ... May phước mà không phải là chồng cô nó (thu h m 29-6-71).

★

— Hôm 26-6 JOLY QUANG đến đài truyền hình thu cho chương trình của Hoàng thị Thơ gặp một rối ngại lớn đến phải ra và khi đã ra trước ống kính của máy thu hình. Vì bắc nhạc cô chọn ca hôm đó « XIN ĐỪNG BỎ NHAU » đã bị kiểm duyệt của đài « cấp » vào giờ chót.— Nói đúng hơn là cụ trưởng ban H.T. Thơ hay vào giờ chót.

— Vì thế thu chạy « Play Back » chỉ hát bản nhạc bị cấp như vậy, ca ai bộ phương chọn bản nhạc khác thay thế, bởi cô nhạc sĩ KIM ... đã đã ca. Do đó, khi nghe bản nhạc X.D.B.N bị «cấp», JULY QUANG cảm cái « bua » ra lên lên. « CHẾT TỐI RỒI BÀ CON ƠI » ! Nghe vậy, ông bầu HT.Thơ vừa chạy lên vừa phăng giảm đến, vừa than « khổ phá » !

Riêng cô Phương Hồng Quế thì an ổi J. Quang «KHÔNG SAO CHÚT XÍU LÀNH LƯƠNG VỀ».

(Đây ý cô Phương Hồng Quế muốn nói với J.Quang rằng vì cô mặt sân nghệ sĩ đông ... ... chương trình là ... ng Bầu phải phân thân, và lại mình đã ca rồi hàng rồi đó).

Giữa chúng mình

TRƯỜNG LUẬT SƯ !

• *BIỆP KHÚC TÌNH YÊU*, *bi trường kịch của Kim Anh Uyên, ca Trần Vinh do Ban kịch HẢO AN diễn phát thanh tối thứ bảy 7-7 nghe được hai chuyện lạ :*

— *Huy (BẢO AN) nói với Thanh (KIM TUYẾN) : « Chưa đâu, phụ tập ra Trường Luật ư ... Trên thực tế Tôm gì cả TRƯỜNG LUẬT SƯ (?) Mấy chuyện nghề Luật sư, phải đi nghiên Đại học Luật Khoa (Cử nhân Luật), Kế đó phải ra tập sự (secret magistre) tại đây phòng mới Luật sư thực thụ, cho đủ thời hạn bắt buộc, Xong thì ra Luật sư thực thụ (secret titulaire) lăng dự tính mới luận đến với đi tại ấy đó.*

Cô là ngoại giới muốn nói : « ép ra trường Luật » Nhưng, tất nghiệp Đ.H. Luật Khoa không phải trường nhiên Ta. Luật sư

Con ong hút mật trong con sâu ?

Cũng trong tích Đ.K.T.Y PHI THOÀN (soạn giả ... tên Tự Châu) nói với ông cố nhà ... CÔN BẤT SẦU CHO ONG ÁN ». Ông cho người nhiên tướng Tự Châu bắt ... cho ... ong ta đó ! Cột ấn thi Tự Châu giải ... ?

— « Khi nó phải ... Con bắt con sâu cho con ong nó ăn, để ... con ong nó hút lấy... mật trong con sâu ».

Đành rằng nói điều, nhưng nói « con ong hút mật trong... con sâu thì e hơi cho sự tìm hiểu của các trẻ em quá.

Uống cho gương mặt đẹp

Nói ra sẽ THANH LAN trước đây đã có hai mươi khiến lúc nên sem phim... đó đây. Bao nhiêu lần ... Tôi ... cô ... Thanh Lan ... nhưng thật hay trong vai cô. Sau đó, thấy Thanh Lan của đã đã bằng cách, không có mặt nên nhìn sem... thấy lo ... mặt mặt nên nhìn.

RSI, thật đáp, xuất hiện trong chương trình «Mỹ lân phương» của Ta Mạnh nói đến chuyện Đông trách ở nhà ... lại thấy cô Thanh Lan trở lại, có thể có mặt thêm lần nữa trước ! Uống cho gương mặt đẹp lắm ... ...

PHƯƠNG DUNG 8 NĂM SAU

Tiếp theo ĐNN loan báo, tối 6-7, chúng ta đã gặp lại nữ ca sĩ PHƯƠNG DUNG cô biết đánh Con nhạn đang Cô đăng « trong chương trình Nụ Hoa xinh trở « Tiếng nói Đông viên », qua nhạc phẩm « Tâm sự đời rối ».

Xa vắng 18-5 năm 70 mà thiếu nữ trở thành người mẹ quốc xuyên gia đình. Phi Dung ngày ... 8 tháng cô ... thành xuân 18 lá 18 đi nhiều. Vì sức điện, kém mất 18 ... 10 nữa, cô giống hết tố. 18 ... 20). Cái giọng trên thách con giới nghệ sự nhiều nhau « Để hát » cái ... ngày nay nghe như một nhân vị sự giữ. Sánh với ngày tối ngày cô THANH THÚY trong thấy cô gì thay đổi lắm, riêng Phương Dung thấy cô sự khác biệt rõ.

Tiếp theo V trang 8

2 tên cướp dùng súng lựu đạn uy hiếp bắt trói cả nhà đoạt tiền và xe Honda

GIA ĐỊNH.— Hồi 9 giờ đêm có Nguyễn thị Mỹ ngụ tại số Bắc Ái 2 đường Hoàng Hoa Thám (Gia Định) đang ngồi nói chuyện với chồng ngoài vòng rào thì bỗng thấy hai thanh niên lạ đến ... ... cầm lựu đạn uy hiếp mọi người trong nhà Chồng nói chuyện ... MTCPMN, đến nhà gây nhiễu nhà cháy đã ra tay trừng trị. Hai tên cướp đã bắn chết chồng nhân lúc đó.

Chúng bắt thêm tên cả gia đình cô Mỹ, vàng phòng rồi mở lấy ... số bạc lẻ 4.000 đồng và 1 xe Honda rồi bỏ nhau vào ... Chú cho chúng đã đi đã người nhà nơi ... gần ... Thay lại ... m chợ biết, chúng đã ... lang xe Vespa có ... đã cướp xe đông, ngoài ngõ.

Một sông tử sắc ăn thua lớn bị bắt

GIABINH. Được tin tại ... cần nhà ở hẻm 268 đường Trương Tấn Bửu Phú Nhuận, có tổ chức sông tử sắc ăn thua lớn. Con bạc toàn ... cán tối lớn đã ... bắt đến nhanh.

Sông bạc xây nhiều viên an ninh đã thu đó nhiều ngày nhưng vẫn ... chưa khó lớn. Nhà vậy lại có nhiều tổng cấn nên khó có thể bắt được.

Hồi 7 giờ tối 10-7, sau khi nhiều ngày nhưng vẫn ... chưa khó lớn. Nhà vậy lại có nhiều tổng cấn nên khó có thể bắt được.

Hồi 7 giờ tối 10-7, sau khi nhiều ngày nhưng vẫn ... chưa khó lớn. Nhà vậy lại có nhiều tổng cấn nên khó có thể bắt được.

Sông bạc xây nhiều viên an ninh đã thu đó

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

TINH HOA NƠI VIỆT

CHÍ-SĨ TRÊN ĐƯỜNG DUY TÂN CỨU QUỐC

của NGUYỄN-BÁ-THẾ

(TIẾP THEO)

12. Ông già Bến Ngự

Thấy cảnh đồng bao bị bít mất bưng tai chí sĩ bị hãm hại, hãn nước bị lâm cho ô nhục, cụ Phan muốn thét, muốn gào, nhưng mà gào thét với ai, than thở với ai, nói với ai đây ? Thủ đoạn của thực dân, phong kiến cốt làm phương ngăn thế, cần thêm bọn xu phụ cùng lúc cùng hiệu. Hỏi ai ? ai biết ai ! Nhưng mà tấc hơi hãy còn, dù ai nghe hay chẳng nghe hãy cứ gào cho nổi sóng đồng vọng :

Nói Ngự Bình Hương khéo hững hờ!
Trải bao dâu biển đổi bấy giờ.
Uy nghi sáu bộ sớn mây sầm,
Xe ngựa ba cầu dạn gió mưa.
Cỏ mọc cung tường thành giếng cổ
Đá trơ văn vũ cửa lầng xưa.
Thành rồi giọt lệ khi ai đó ?
Ta sẽ lên thành hỏi cội cây.
Hỏi nhờ lại mấy năm bôn chạy hải ngoại, quên thân mình chỉ nghĩ điều mưu lợi ích cho nước nhà, tâm thân bỏ dáo giữa với gian lao nhưng mà thích thú. Bây giờ, thân sao quá chân chường với thân Dưới mắt nhân thấy biết bao nỗi cau lòng Thương thay những công chí trẻ tuổi trong đàng quốc dân! xót thay những kẻ quên giống quên nòi.

Đã gào cho nổi lòng đồng vọng lời bộ phận, cụ Phan lại nào nùng cảnh « Thuyền cơm trắng lụt » mười bài tứ tuyệt liên hoàn tuyệt diệu, vừa trạng rõ cơn bão lụt mà người thì trông trành trên chiếc thuyền lúc trôi cầm vừa nói niềm sâu hận mang mang vì vận nước dào điên, mà thân mình thì chơi vơi khẳng giữa nước trôi thảm thảm!

I— Dưới đèn bên gối gió thu vào.
Chào bạn lâu nay ở chốn nào.
Một tiếng hết chài kinh thột dậy
Tế ra trôi biển cách xa nhau!

x x x

II— Gió dâu cuốn bể dựng non triều
Thoạt mới nghe ra tưởng đất reo
Đau đớn những ai say giấc quá,
Bên tai sấm sét cỗ rầm liêu.

x x x

III —Tuồng lụt tuồng mưa diễn khé hay.
Ếch lên gành nói cá gành cây.
Cơ trời xoay chuyển mưa rồi nắng,
Cây nổi dâu, mà chứa bọn mây
Giống tơ lụt lớn thế mà có những kẻ say giấc quá, mặt kệ bên tai sấm sét vẫn cố nằm liều, đau đớn cho những ai đó hay chưa ? Nên nước đang hồi bão lụt, mà cố dầy dặt kẻ vẫn cứ nằm liều ngủ kỹ rồi đau đớn hay chăng Tuồng mưa tuồng lụt diễn ra, ếch lên gành, nổi, cá gành cây, âu hẳn cuối ra nước mắt.

Triều miên cảm ngọn bút diễn tả thêm tuyệt vời, tâm sự bộc lộ thêm bi đát, thanh ý thêm cao lý ;

IV— Khắt nước lâu ngày nước lại no,
Cua bơi cá nhảy bấy tha hồ.
Rồng thiêng dùng đỉnh trên mây bạc,
Ngỏ xuống nhân hoàn biến mửa to.

x x x

V— Ma lyt gù nhau nuốt nổi sông,
Lại toan cướp tuốt chiếc thuyền ông.
Liều gan chẳng thử cùng mưa gió,
Thua được chỗ xem lúc cuối cùng.

x x x

VI— Bạn gió cùng trăng trải bấy nay.
Chào ông thân sóng lại phen này,
Biển non chìm ngâm vẽ ta Côn,
Hạ vô nhân dâu xuất hiện ngay.

x x x

VII— Biển kêu như sấm nước như trời
Kia chiếc thuyền ai lừng lẫng bơi,
Một lão ba thằng ngồi khúc khích,
Bây ma thấy cũng vỗ tay cười.

x x x

VIII— Ôi lũ con đen lúc tới cùng,
Còn ai tai mắt dớ đâu nông
Thuyền ai còn đó e rồi nữa,
Đầy một bể xương tới biển đông.

Nghĩ thâm cho nhân dân lúc tai trời sách nước lưỡng chạnh nỗi niềm « Thuyền ai còn đó e rồi nữa. Đầy một bể xương tới biển Đông » Tâm hồn chí sĩ chưa xót biết ngàn nào Rồi hào khí bừng lên, ngọn bút chí sĩ thêm sắc bén, tâm tư thêm thống thiết gợi dàn :

IX Rồng thiêng không nước lấy gì bay
Được lực xem chừng có lẽ may.
Vị vậy sấm sàng chờ biến hóa,
Trong ao vũng đó đã trên mây.

X— Dưới cầu lấu Ngự dựng cây sung
Một chiếc thuyền con sống tứ tung.
Giữa kiếp trăm luân đi các bạn,
Gánh non lấp bể gắng nhau cùng.

Nhân xúc động vì ngọn lụt hoành hành, mà ngọn bút chí sĩ tạo nên tranh kiệt tác « thuyền đêm trôi lụt » như trên, lòng ấy thật đáng cho quốc dân tôn trọng, thật đáng cho quốc dân kính mến.

(Mai tiếp)

THẾ THIÊN KHẢO LUẬN HÀNH ĐẠO

NGUYỄN TỬ QUANG

XXXIII.— LẠI « MÊ HỒN TRẬN » ; TRONG GIAN PHÒNG VẮNG, BÊN LÒ SƯỞI ẤM VỚI CỐC RƯỢU NỒNG, DÂM PHỤ ĐẸP VỚI TRAI TƠ.— — MỘT LỜI MONG CẦU : « RÀO KÍN, CHỐ NÀO CHUI LỌT ! »

(Tiếp theo)

So sánh cảnh vợ chồng như mạnh quân lầm đo. Nếu người chồng không thương vợ, mà ở nơi nhà thì trông cho cô đẹp, hay tọa thời cơ để tống cổ vợ ra khỏi nhà, hay nhường nhà cho ở để xây tổ uyên ương mới, để khỏi mang tiếng ác độc « hữu thủy vô chung », nguyện lại mặt ngỡ thương vợ, chiều vợ đến sự vợ, để quyết giữ trọn lòng « thủy chung như nhất », thì cũng đau khổ tế tái lắm chớ.

Mất tiền, mất vợ, mất anh em, tuy thương nhớ nhiều, nhưng sự thật chưng ta chưa từng nghe người đời than thở những cảm thiêu nào như ca vọng cổ :

« — Than ôi ! Sao thân tôi lại phải lầm cái nỗi đoạn... trường ở... ở... »

So sánh đến cha mẹ, chưng có quá đáng. Nhưng là một sự thật :

» Mất trâu, mất ruộng, anh không rầu,
Mất con vợ « ruột », anh rầu thôi gan ! »
« Thà lại » kẻ nhà chết.

Cha mẹ, hãy tu đã từng thấy biết : mất cha mẹ, có những ưu con đ... nhẩy đầu, chớ mất ng ời yêu th ngồi cu sự, ai rõ như con gà bị nhung nhúc, như chuộc bị vớt hay cùng quân đến đầu tự tử' để rồi « khết tinh mang xuống tuyền đ.i chưa tan ».

Vả lại, đời rối Vô Đạo, chuyện tình mê lụy, rùng rợn » này lot xảy ra trong nội bộ gia đình giữa em chồng và chị dâu tức là người em ruột coi người vợ yêu quý.... chông chỉ tìm cết lo du rồi, cho người quá tính toán, phẳng t m nguyên nhân, tra kiểm kẻ th phạm, nếu biết rõ được, mặc dầu em hay vợ mà chắc chắn lo vợ rồi th lòng cảm chưa xót lẽ tái hơn. Vậy cứ cho nó trôi qua đi, để an ủi được phần nào đau khổ ở lòng, kẻ đang tử' vong.

Thế nhưng gần tình « của Vô Đạo có vậy... khó khao như thế đu cũng là một bài học : tiết lộ về nhân tình : « không cần kẻ » Có thể cho lòng đỡ khổ ! Gẫm ăng hay hay.

Riêng về Hàn Kim Liên, phải chi lấy cuộc tổng công kích để quyết đoạt có cơ đổi phương cầm vào lánh thổ mình bị thất bại, th nong rất lui em, đừng hỏ kẻ gì hết, có thể vừa hay cho người mà nhất là hay cho nàng biết bao.

Thế nhưng bông tội trong chốc lát phạm phải tội lỗi, người đời cảthể cho thứ được. Nhưng đáng tiếc, con người của Phan Kim Liên không phải thế.

Dù công c.a nàng không được trong sạch. Sự thông trong sạch nầy không bảo đảm cho tương lai, hướng chi ở hiện tại, nàng không có được một tinh thần độc lập, tranh đấu bản thân hưởng thiện, lợi công không có mọi người chống có bản lãnh, dễ kiếm chế nàng, mặc con ngựa không cương.

Nhắc gì cái đi sung của nàng, không phải những cố gắng đi ở mươn cho người, bị chủ ve vãn rồi bằng lòng vì tiền vì thế lực đều sa ngã, hư hỏng hết đâu. Lẽ tất nhiên, có nhiều ông chủ rất tốt, thay gái ở đến tuổi đậy th, bắp thịt cứng thẳng, mình mẩy đầu đầu cũng no tròn kẻ ông chủ cám thấy « con heo lòng » lục nào cũng chơm đuy, rồi tìm đu cả l ngun lé một cách ma th,c hành...

(Còn tiếp)

Một tài liệu Quốc-Sỉ độc đáo

BẢN ẨN VIỆT-GIAN

(Hay là HỒ-SƠ ĐẾ QUỐC TÀN BẠO)

NHẤT-TÂM thuật bình

AI MUỐN CHÉP CÔNG TA CHÉP ÓAN !
CÔNG RIÊNG AI BỎ, OÁN TA CHUNG !

(Tiếp theo)

Song, không phải dời bấy giờ mới nghiệm thấy sự cần thiết đó, mà thính từ đời viễn cổ, Khương Thượng Tử Nha cũng đã nói rõ lắm rồi. Như ở phần « Trung quyền » của « Thái công binh pháp » đã nêu đại cương về 3 sách lược chính yếu :

— Thượng lược thiết lập thường biệt gian hàng, trừ thành bại. Trung lược : sai đức hành, thẩm quyền biến. Hạ lược : trấn đạo đức, sát an ngụy, minh tặc hiền chứ đu. (Thượng lược bày ra lệ thưởng, phân biệt kẻ gian người hùng, sáng tỏ sự thành việc bại. Trung lược : Sai đức hành hơn kém, xét đoán việc quyền biến. Hạ lược : trấn bày đạo đức, xét việc an ngụy kẻ gian người hiền.)

Ba sách lược ấy không phải để dành cho riêng 3 hạng người trong xã hội đem ra dùng nhưng mà để dành tùy trường hợp, tùy tầm trí, tính tình mà dùng cho thích ứng và cho có kết quả hữu ích. Con người thì ba, thông minh trí tuệ, đều có thể chạm thước mà đúng.

Như sách ấy có nói bậc nhân hiểu sâu thượng lược thì dùng được người hiền, bắt được kẻ địch, hiểu sâu trung lược thì có thể cầm được thống tướng tài, thông lĩnh được quân chúng, hiểu sâu hạ lược thì biết rõ được nguồn gốc sự thịnh suy, xử yên được kỷ cương trong nước.

Từ Trần Thủ Độ Tông đến Nhân Tông đến Hưng Đạo Vương, đều đã thừa khả năng đã hiểu và dùng 3 sách lược trên cho nên mới thu hoạch được toàn thắng trong cuộc thống chiến gay go nhất ngay hiện nhất lịch sử. Còn các tướng lãnh nhà Trần, tự Trần Quang Khải đến Phạm Ngũ Lão cũng đều có đủ tài dùng sách lược đó nên đã hoàn thành được công nghiệp và bảo tồn được thân danh. (Nhưng thiên hiểu trung lược, tác năng trên công bao than.)

Mục đích việc thưởng phạt ngày xưa đời cổ cũng đã nêu rõ :

— Thưởng khởi tất tin như thiên như địa nài khả sử nhân.

Trong xã hội nào cũng cần thưởng phạt cả.

Song cách thưởng phạt phải như thế nào ?

Ngày trong sách « Tố thư » của bậc đị nhân hiền sĩ Hoàng Thạch Công trao cho Trương Lương đã nói rõ chương Tuân nghĩa » ?

— Tiểu công bất thưởng, tắc đại công bất lập. Tiểu ố bất xá, thành hại chẳng tất sinh. Thưởng bất phạt nhân, phạt bất cam tâm giả bạn. Thưởng cấp vô công, phạt cấp vô tội giả, thốc (Công nhỏ mà không thưởng thì công lớn không ai lập. Oán nhỏ không bỏ, thì oán to ắt sinh ra. Thưởng mà người ta không phục, phạt mà người ta không cam chịu thì họ sẽ làm phản. Thưởng cho tới kẻ vô công, phạt cho tới kẻ vô tội, lại là khốc hại).

Ấy là nói về cách thưởng phạt mà nhân mạnh ở hậu quả của sự thưởng phạt không đúng cách nên chẳng chỉ hay là không, nhất là những cách không đúng. Đã nói tới những điều không đúng, thì những chỗ đúng sự nhiên phải nói lọt ra và ai ai cũng biết được. Vậy mà vì tuổi thành hạ Hoàng kia lại còn chu sâu nên đôi cái cho máy rầu thiệu lầm bài cả bọc thuộc lòng cho những kẻ cầm đầu quân dân.

Hành thưởng lận sắc giả, trở.
Đa hữu thiểu dữ giả, oán.
Kỳ nghĩnh nhi cư giả, quai.
Bộc thì hậu vọng giả, bất báo;
Qui nhi vong tiện giả bất cứu.
Nghi ngờ ác, nhi khi tân công giả, hung.
Thưởng thường mà hẹp hòi thì hỏng việc.
— Thu nhiều mà cho ít thì sinh oán.
— Đã tiếp đón mà bất hậu thì trái lẽ.
— Lâm ít mà trông nhiều thì không được kết quả.
— Sang mà quên hèn thì không được lâu.
— Nhọc lắm có mà bỏ công mới là chẳng lành.)

Đã công là những khía cạnh của sự thưởng phạt trong hình thức chung. Chẳng thay rằng người có quyền thưởng phạt không phải để, mà tình thân trong sự thưởng phạt vẫn không thể gian dối !

Nói đến ấy, chúng ta lại sực nhớ một câu chuyện thưởng phạt ngày xưa cũng ở ngày trong hàng ngũ của hàng quân sự cao cấp, là Ngô Khởi.

Hồi Ngô Khởi là một bậc thầy về binh pháp thường được gọi tôn là Ngô tử, gốc người nước Lỗ (ở tỉnh Hà nam, bên Trung hoa) sống vào thế kỷ thứ IV trước Tây lịch đời Xuân thu Chiến quốc, có tài điều binh khiển tướng làm cho nước Ngụy nổi danh, (Ở vì tỉnh Sơn tây).

(Còn tiếp)

CHUYỆN DÀI CỦA ĐUỐC NHÀ NAM (Số 480)

HUYẾT LỆ

PHAN CHÂU KIM HUÊ

Lũ làng nước đục bụt trong
Trăm năm đã một tấm lòng từ đây

Bích Ngọc gặp mới có một thằng bảo sĩ đầu giả chớ trong xã hội có bằng chục ngàn thằng khác, lợi dụng bằng cấp cao, học thức khá cẩ bốc lột, để vinh vinh vẻ vẻ với đồng bào. Thằng bảo sĩ đó mới chưởi ông lão quên đem tiền trả tiền coi mạch cho tea nhỏ vậy là nhẹ. Nhiều trường hợp khác, không chưởi nhẹ như vậy đâu, mà nó xài xẻ còn thua nó xài xẻ đầy tớ của nó nữa, dù nó chưa học khá bằng thằng Bắc sĩ nọ.

Đời mà Bích Ngọc, Thằng nào mới thời nó lên được thì nó quay lại đá đít kẻ thất thế. Thằng nào giàu nó nỗi lên nhưng điều gặp gió thì nó chưởi bể kẻ nghèo khổ. Thằng nào chống khu học ngày học đêm được bằng cấp gì đó thì tội gì nó không đem bằng cấp đó ra dào mỏ và nhờ cái mỏ bén vợ làm phương tiện, nó leo lên đầu lên cổ người dốt nát, ít học để bóc lột tận xương tủy.

Tôi thì tôi chẳ làm thợ máy, bằng cấp không bằng cuốn lế me, tôi không dám phê bình mấy ông có bằng cấp bự vì sợ họ mắng như rát nước vào mặt :

— Mầy biết gì mà lạng quang mậy. Tao đây là trí thức, tao học tới đại học lận. Mầy là cái cóc rác lo yên thân thợ máy của mầy rồi đi mà.

Rồi tôi tặc mình tôi nộn cho tụi nó mấy cái bằng kêm, bằng bù lon, bằng chứa khóa thì tội nghiệp cái thân nói phết ba hoa cái lỗ mũm của tụi nó.

Ngưng một chốt, Thầy tiếp :

— Không biết Bích Ngọc nghĩ sao chớ tôi thì tôi tiếc những người như Hồng Hoa nay sao hiểm hoi quá.

Cô thương trẻ mồ côi, tôi tôi nên chuyện trò với chúng thân thương như chị em một, mưa gió không kể. Và điều đáng nói là thanh thương có sự đem xen cho mấy em đó một cách âm nói là thanh thương có sự đem xen cho mấy em đó một cách âm thầm khéo bắn nói hao nhiêu kẻ hề làm công tác xã hội nào thì nhứt định phải có người nầy kẻ nọ biết đến, thế mà cô làm sao cô hình nhình trên bảo.

Cô Hằng Hoa không nhâm vào một lợi ích vật chất nào cả, Đó là điều khiến tôi kính phục cô vô cùng...

Bích Ngọc ngắt lời ;

— Em thấy mấy đứa nhỏ cũng mến cô lắm. Nhiều lúc em ở nán lại, em thấy khi cô chưa đến, mấy đứa nhỏ lao nhao ngóng ra cửa, khi cô đến, tụi nó ào ào ra mừng rỡ.

Thầy mỉm cười gật bù :

— Cô Hồng Hoa cần giúp mình lo lắng cho mấy đứa trẻ đã một điều may mắn cho mình và cũng. Nếu không có cô, tôi tôi dễ đâu gì tụi nó chịu gom về sớm khi mà mấy rạp xi nê đóng mở cửa.

Bích Ngọc :

— Nếu không có cô, tụi nó buồn lắm, chắc mình phải sắm một cái truyền hình để.

Thầy ngắt lời :

— Tôi có nghĩ tới điều đó nhưng thấy không ích lợi chút nào cả nên lại thôi.

Bích Ngọc hỏi :

— Sao vậy anh ?

Thầy đáp :

— Vì mấy đứa nhỏ sẽ xem được cái gì trên truyền hình đây hả Bích Ngọc ?

Chắc cô cũng lương là tâm tươi đó giải trí thôi chớ mấy thứ khác thì vì nó quá hay, quá cao xa sự người bình dân học ít cứ tới hay mấy đứa con nít không hiểu gì cả, coi cũng như coi vơn đồng mà vô vậy thôi.

Còn phần mấy cả sĩ ưởn cổ cao thì thứ thiệt với Bích Ngọc, tôi sợ tôi lần mấy đứa trẻ lang thang chưi mũi vô nhà, lăng tai mà nghe cũng không hiểu được gì cả.

Bích Ngọc nhíu mày :

— Sao vậy anh ?

Thầy trả mồi :

— Tôi không hiểu ai hay ra cái trò nhại giọng bắc mà ca nó chướng lắm sao không thể chịu đựng được.

Thợ ra cái này anh ở Bình Dương thợ ca cải kia anh ở Chợ Lớn, thợ ca dực nọ ở Mỹ Tho... hoặc Vĩnh Long, Cần Thơ, Bà Rịa... mà khi ca thì lại nhại giọng bắc mà ca.

Mà lối nhại giọng ấy bắc không ra bắc nó mới chướng lỗ tai người nghe chớ. Phải nhại cho đúng giọng thì chẳng ai bực mình.

Bộ giọng nam là đờ bồ hà ? Vậy ông là của mấy thợ ca dực, thợ ca cải đó là thứ đờ bồ cả sao ?

Người nam, người trung, người bắc 26 giọng nam, trung, bắc với nhịp điệu âm thanh khác nhau, mỗi miền đều có cái hay riêng của mình, sao không đem ra trình diễn trên đài phát thanh, truyền hình ?

Nà Bích Ngọc, mỗi lần tôi nghe thợ ca dực, thợ ca cải trên kênh truyền hình ca giọng bắc không ra bắc tôi cũng không tiếc cái truyền hình, tôi đập mẹ nó tôi bể.

Người ta nói... chưởi cha không bằng nhại giọng... sanh đẻ ở miền Nam, mà khi ca thì nhại giọng bắc không ra giọng bắc thì phải nói rằng những kẻ đó vô phép cả hai miền chớ chẳng riêng miền nào cả.

Bích Ngọc mỉm cười :

— Em xem truyền hình, hoặc nghe truyền thanh, em cũng thắc mắc không hiểu tại sao mấy người có quyền ở đài họ cho mấy ca sĩ hãy cái trò khó coi đó. Vì nghe một loạt ca sĩ ca giọng bắc vừa giọng bắc chánh cống, vừa giọng bắc lai cáng nhại giọng em bực lắm tai vô cùng vì nó chướng như một trò hề.

Em nghe người Âu Châu thường nói... âm nhạc làm êm dịu tâm hồn... nhưng nghe ca sĩ ca trên truyền hình hay truyền thanh mà em chỉ bực mình thôi.

Thầy phun nước miếng :

— Rồi nhiều thợ ca dực, thợ ca cải lấy tên Tây, tên Mỹ tên Chà Và, tên Ma Nì bứa đề Bích Ngọc

Chắc mấy ca sĩ nầy lại quá. Hoặc cha Tây đen, Tây trắng Mỹ đen, Mỹ trắng, Chà Và, Ma Nì nên mới lấy tên Tây, tên Mỹ gì đủ thứ hết đó.

Kể ra mấy me Tây, me Mỹ, me Chà và, me Ma Nì hăng hà sa số bây giờ đây đang vừa nhìn lên màn ảnh truyền hình vừa mơ ước sau nầy bầy con được cố, cái cô hoặc mũi lỏ mắt xanh, hoặc mũi trớt đầu quân, hoặc da đen thui mắt trắng dã sẽ nổi tánh ra hết như đàn anh, đàn chị chẳng hiện tại đã mình cũng được thơm lây như mấy me trào trước...

Ngưng một chốt, Thầy tiếp :

— Kể ra mấy thợ ca dực, thợ ca cải lấy tên Tây, tên Mỹ, tên Chà Và, tên Ma Nì cũng là điều đáng khen lắm đó chớ chẳng phải, tâm thường đâu Bích Ngọc :

Bích Ngọc hỏi :

— Đáng khen ở chỗ nào vậy anh ?

Thầy đáp thật chậm rãi như một nhà tu đang giảng dạy giáo lý :

— Ăn trái nhớ kẻ trồng cây, uống nước nhớ người đào giếng đó là bổn phận của tất cả mọi người biết nghĩ suy trên đời nầy.

(Còn tiếp)

CHUYỆN DÀI XÃ HỘI TÌNH CẢM

phong trần

NGƯỜI VIẾT PHẠM TƯ ANH

— 180 —

Lan vẫn ấy nay hoài. Nàng lầm bầm.

— Có thể là Dũng ?

Nhưng nàng lại lắc đầu gạt bỏ ý nghĩ đó ngay. Dũng với nàng dứt khoát đã lâu. Có bao giờ Dũng thèm để ý tới chính trang chị em Lan vất vưởng ra sao ? Vả lại Lan nghe nói hiện nay Dũng đã có người yêu mới trẻ đẹp hơn nàng. Hơi câu Dũng cũng vui sướng giới thiệu.

Đây mới chính là thân tương là người ngọc mà tối sắp tới về nhà !

Có lẽ Huệ nghe Dũng nói có vẻ hành diện phê lắm nàng đã chửi đổng :

— Tiên sư mầy thằng... điểm chỉ leo lẻo cái miệng ra. Động đến việc là chửng đông lẹ !

Ngọc cằn nhằn chị :

— Chị không biết rằng... đúng hơm nay là nhà mình chỉ còn vẻn vẹn 60$ à. Ấy là thuốc cho chị còn chưa mua vì không đủ tiền. Và vốn cả món tiền 3000$ của ông Trung nữa. Mình phải để sẵn để trả nợ ông ta chứ !

Lan giật mình :

— Tí nữa nếu em không nhắc chị cũng quên khuấy mất. Ba nghìn bạc đó... đã hơn một lần làm chị lo sợ tới chết giấc. Nếu tôn xảy ra một lần nữa chắc chị chết luôn đó.

Ngọc hỏi :

— Mà sao mãi không thấy ông ta đến lấy chớ tôi đi nhỉ Bộ ông ta nhiều tiền lắm sao mà có vẻ không cần đòi nợ bọn mình vậy ?

Người lần ngân tiếp thật dè sẻn và khi vừa hết vào cuối tháng thì Lan lại nhận được cái thư bảo đảm khác với ngân phiếu đã 15.000$ gửi tới nữa.

Hai chị em Ngọc Lan vừa mừng vừa ngạc nhiên Ngọc như nhớ ra nói với chị.

— Chị Huệ lấy anh Luận Hai người đi du lịch và hưởng trăng mật trọn tháng. Bữa em gặp chị ấy chị ấy nói biết chị đau nên không mời chị tới dự tiệc cưới.

Bạch Lan cảm động. Nàng biết Huệ thương nàng thấy nàng vừa sinh xong, gửi tiếng cho nàng nên mới không bắt nàng trở chỗ đông người trong khi còn tiều tụy buồn chán.

Ngọc lại nói.

— Chị Huệ dặn là khi về lại Saigon sẽ đến đưa chị em mình đi phố một bữa. Rồi muốn ăn khao, ăn tiệc gì chị ấy cũng... "chấp thuận" hết.

Chị ấy còn hỏi em.

— Chị Hai có nghĩ hết có kẹt tiền nong gì Ngọc cứ nói với chị nhe. Chị có sức giúp bao nhiêu thì chị giúp, đừng có nệ phiền hà.

Lan hỏi em.

— Rồi em nói sao.

Ngọc cầu đầu khẽ nói.

— Lúc đó em cũng định vay chị ấy chút đỉnh nhưng ngượng ngùng quá không dám nói. Em đành cám ơn chị ấy đã có lòng giúp đỡ, nhưng hiện chị em mình chưa cần lắm.

Chị ấy cười bảo :

— Ở khi nào cần thì nhớ nói.

Hai chị em nàng bàn ra tán vào mãi.

Ngọc hỏi Lan :

— Hay có thể là chị Huệ lén đáo gửi tiền giúp mình. Em kể cho chị nghe câu chuyện vừa rồi để chị thử suy đoán xem có thể là chị ấy là... tác giả những lá thư bảo đảm có kèm theo ngân phiếu kia cũng chưa biết chừng.

Lan gật đầu :

— Có thể lắm...

Ngày đó, Lan nhớ hai chị em nàng cứ đoán quấn đoán quanh mãi mà vẫn không biết ra ai là ân nhân của gia đình mình.

Rồi sự may mắn trở lại Lan khoẻ dần và sau khi đứa nhỏ sinh thiếu tháng chết được một ít lâu, nàng đã bắt trở lại.

Phải công nhận là dễ xong Lan đẹp ra và nàng hết giọng lai buồn vẫn hay hơn trước. Ngôi sao sa sẩy của nàng rực sáng trở lại. Cặp giao kèo như bướm bướm đưa tới tận tay nên nhà nàng kỷ hợp tác Cachet cũng tăng vọt và nhiều thì giờ cao gấp 5, gấp 10 lần các cả sĩ khác.

Saigon lắc nay giới ca nhạc đang thích nghe hát lại những bản nhạc tiền chiến, ngày trước Lan hát những bản nhạc này hợp thế hai, là hết. Bây giờ cũng những bản hát cũ đó, cũng vẫn ca sĩ đó đành rằng ngày xưa hát có buồn đi nhưng không giả dặn hơn trước thứ nhà nhưng khán thính giả lại tán thưởng hơn bao giờ !

Thính giả Saigon thật là những con người quá dễ tính.

Nhiều khi họ say mê những cái gì ngớ ngẩn không thể tả được. Lạ lùng nhất và cũng bất ngờ nhất.

Đang vẫy ngân thoát lại vẫy dài. Khi bảo hồ rồi, lúc lại hở lưng và nhiều khi bỗng dưng lại kín mít quanh người.

Dân ăn chơi Saigon thay đổi trang phục như tính nết của họ. Và có lẽ tính nết họ thích hợp với khí hậu Saigon : khi mưa, lúc nắng bất chợt.

Bạch Lan chỉ hát lại hơn một tháng mà nổi tiếng một cách kinh khủng.

Nhưng hãy giờ số tiền thu vào hàng tháng đã tăng lên có 100.000 cũng không khiến nàng ngạc nhiên và lưu tâm. Điều mà khiến Lan và Ngọc bận tâm thì hiện chính là số tiền 15.00 vẫn gửi đều mỗi tháng.

Con đầu mà hưu tiện trên đó thì thà cũng là gốc Sài gòn. Như vậy nhất định phải do một người nào đó ở Saigon gửi tiền cho nàng.

Điều lạ lùng khác là trong mỗi lá thư bảo đảm chỉ vỏn vẹn có một từ giản tăng cấp tự và qui tâm ngân phiếu 15.000 rất đều đặn cứ đúng vào ngày cuối tháng là thư bảo đảm gửi tới.

Không một hàng chữ hỏi thăm. Nếu chư ngoài bao đóng là nét chữ đàn ông. Chỉ có một lần lá thư được đánh máy rất vụng về. Nhìn tuông chữ, chị em Ngọc đều thở dài vì chịu không thể đoán ra là nét chữ của ai được.

Tuy tiền bạc đã khá dư giả nhưng Ngọc từ lúc bị thất thân với Đoàn, nàng chán nản không thiết gì đến cuộc đời nữa hướng hồ chi việc học hành.

Biết tâm trạng của em, Lan không nỡ phiền trách mà nàng nhớ Huệ nói với Luận thu xếp cho Ngọc một chỗ làm.

Kể ra trong lúc... ăn nên làm ra như Lan hiện nay thì nếu nàng chỉ hơi ngỏ ý đã chán kẻ chạy đến xin sẵn sàng giúp đỡ để kiếm điểm với người đẹp. Nhưng phần Ngọc ghê sợ những loại đàn ông nay không muốn dính líu chịu ơn họ, phần khác Lan cũng muốn kiếm một chỗ làm tử tế, có người xếp lịch sự dùng đàn cô Ngọc tìm được niềm vui mới và yên tâm trong công việc.

Khi nghe Huệ nói về Luận cả hai chị em Ngọc và Lan chịu liều. Từ lâu Huệ vốn thương Lan sẵn, nên nàng kể hết đầu đuôi sự việc với chồng. Vì thế trong bữa ăn chiều nay Luận đã nói cho Lan biết chàng đang thu xếp chỗ làm cho Ngọc.

Trời đã khuya. Xe cộ thay ngoài đường xa đã ngớt tiếng. Sương như xuống nhiều và gió đã lạnh hơn.

Ngọc vào cho tự lúc nào. Lan ngồi mơ màng ngoài hàng hiên một lát. Nàng nhớ lại những trăng phếo tay vầm ran, những trời tân thường nóng nhiệt, những tiếng hô « Bis » « Bis » âm vang.

(Còn tiếp)

THIÊN HẠ SỰ

— RẰNG, trước đó, ở dự luận nói là đã 3.000 UCV toàn quốc ra DB kỳ nầy, nhưng theo một nguồn tin bán chính thức thì tổng số UCV toàn quốc chỉ đạt 1290 ứng tả tranh nhà 152 ghế... Nhà bát Tây mà thôi.

— RẰNG, trong số nầy thành phần kỳ thị đến đâu với 196 UCV, chỉ 14 ứng Đại tá và nhiều nhất là cấp Trung tá ngoài ra còn có đến 10 Binh viên Sĩ quan cũng đưa ra với hy vọng may rủi. Kết quả ? - cho được dịp thay mặt cho dân ... nói.

RẰNG, số người tỉ hàm làm DB thấp và là ở ân sự Xuyên, chẳng biết có áp lực gì kh ng mà tại tỉnh nầy chỉ có vỏn vẹn 3 UCV trong 1 ghế nghĩa là giựt « đến đó » của tỉnh Cà Công với 5 hoặc 7 ứng tả tranh 1 ghế. Trái lại, với tỉ lệ 20 UCV tranh 1 ghế thì tỉnh Phước Tuy đạt giải ưu đãi, vì hơn cả Gia Định với tỉ lệ 16 ứng tả tranh 1 ghế. Nhưng tỉnh chung quốc thấp là 16 UCV tranh 1 ghế.

— RẰNG, và nghe nói các bà có ra tranh cử DB, kỳ nầy cũng khá đông, bằng số cả thể lên với 100 nữ UCV, mà trong 3 Đô vị Đô thành ... 15 bà có tranh 13 ghế với 170 nam ứng cử viên, sánh với 2 Đô-vị, Gia định 10 ghế, cũng có với 15 nữ UCV, đông đảo, nhưng thành phần không thấy có nghĩa nào cả, chẳng hạn như nữ UCV... bà TRẦN VĂN VĂN ở Đô-vị I Đô thành.

— RẰNG, chớp được cái tin Phái đoàn chuyên viên Kinh tế Kissinger chết đẹp : «Mỹ đã ở-kết» mọc sáng nhất đã viện trợ cho VNCH ở tỏ lòng lo lắng Nhà nước «ngoài nhà nước của bà họ Phùng Thị-mai-Tá. «Ông Tăng Ngọc hơn bà chạy đuổi tàm được cái phao tiền».

— RẰNG, theo tinh thần đề thi tổ ra từ ngày chiều ai KinhKhe sang Tân chánh bạc trở về thì ông Kinh Kha Kinh vẫn đi đi đi ... Ông trong tình trạng của con người chết dưới và cho đến hãy giờ... Hà ba bốc chia vừa, mới vô được cái phao nổi cho ông sống sót.

— RẰNG, nhưng đó cái vấn đề chẳng VNCH cũng gọn ăn hơn, trong Cái ăn vẫng nhất ở cái phao tốt mà chẳng Kinh Kha sau vẫn ... được trên đồng sông Dịch thủy đã có phao là thứ phao sau — sin đồng lợi sau phao ... gì ... mà là phao ... đã đã cho con ... đã đóp một cái ... mắc cỡ ... cho cái ... ở ta ta mà ... cho ... cái tan không !

— RẰNG, khi lần lần viên chức phi cơ hành khách loại không bỏ Boeing 747 đến Tân sơn nhất, người Mỹ có nhắc ý lấy vào Đô-Thành. Tiếng hưng Đạo đã đặt ... Boeing 747 lúc ... nhất ... VNCH ... nhất ... đã ... Mỹ ... cho ... Đô-Thành ...